แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕

เทศบาลตำบลเวียงเทิง

อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ภายใต้การกำกับตรวจสอบ ดูแล ของหน่วยงานรัฐ และผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน

เทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๗๑ – ๒๕๗๕๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตำบล การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย และการขอเงินงบประมาณ จึงมีการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๗๑ – ๒๕๗๕๐) ฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

สำนักปลัดเทศบาล
งานแผนและงบประมาณ

สารบัญ

รายการ	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๑๔
ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	๑๕ - ๖๒
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๖๓ - ๙๐

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

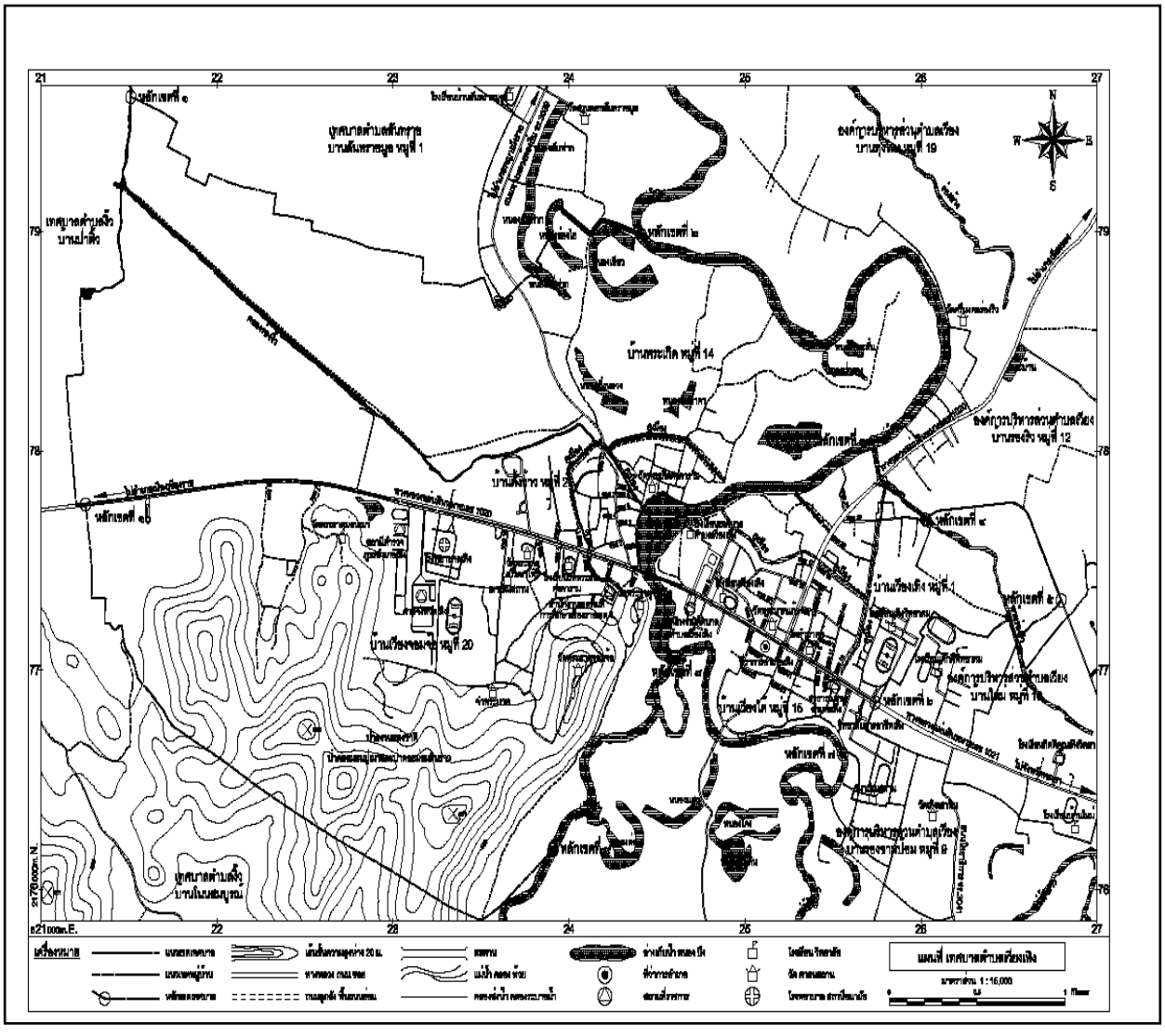
๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ประวัติเทศบาล

เมื่อครั้งกระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล มีชื่อว่า “สุขาภิบาลเวียงเทิง” อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๙ และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ ตอนที่ ๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๐๐ จากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ และได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ๑๔๕ ง

เทศบาลตำบลเวียงเทิง ตั้งอยู่ในเขตตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ตามพิกัด พี.บี. ๒๕๗๗๗๘ มีเนื้อที่อาณาเขตประมาณ ๑๒.๐๐ ตารางกิโลเมตร

(แผนที่อาณาเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง)

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นลักษณะที่ราบลุ่ม อยู่ติดแม่น้ำอิง และแม่น้ำลาว พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน เป็นแหล่งชุมชน พื้นที่รอบนอกจะเป็นสวนไร่นาของชาวบ้าน และพื้นที่ว่าง ประกอบด้วยที่ราชพัสดุเดิมพื้นที่เขตเทศบาลจะใช้ประกอบการเกษตรกรรมสลับที่อยู่อาศัย ปัจจุบันได้ลดจำนวนลงเป็นพื้นที่ชุมชนเมืองกึ่งชนบท

๑.๓. ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ มี ๓ ฤดู ร้อน ฝน หนาว

๑. ฤดูร้อน ช่วงเดือน เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม

๒. ฤดูฝน ช่วงเดือน เดือนมิถุนายน ถึง เดือนกันยายน

๓. ฤดูหนาว ช่วงเดือน เดือนตุลาคม ถึง เดือนมกราคม

๑.๔. ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในเขตพื้นที่เป็นดินทราย ดินร่วน ดินลูกรัง

๒. ด้านขอบเขตความรับผิดชอบ

๒.๑. อาณาเขตพื้นที่รับผิดชอบ

ทิศเหนือ ติดต่อกับบ้านร่องริว หมู่ ๑๒ จากหลักเขตที่ ๑ ถึงหลักเขตที่ ๒ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศใต้ ติดต่อกับแม่น้ำลาว จากหลักเขตที่ ๗ ถึงหลักเขตที่ ๘ บ้านร้องข้ามป้อม หมู่ ๙ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย และบ้านโนนสมบูรณ์ ตำบลงิ้ว อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านใหม่ หมู่ ๑๐ จากหลักเขตที่ ๓ ถึงหลักเขตที่ ๔ หลักเขตที่ ๕ และ ๖ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับดอยม่อนอิงและพื้นที่ไร่นาของเขตเทศบาลตำบลงิ้ว จากหลักเขตที่ ๙ ถึงหลักเขตที่ ๑๐ บ้านโนนสมบูรณ์ และบ้านสว่าน ตำบลงิ้ว อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

๒.๒. หมู่บ้านในความรับผิดชอบ จำนวน ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านเวียงเทิง

ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านร่องริว หมู่ ๑๒ จากหลักเขตที่ ๑ ถึงหลักเขตที่ ๒ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านเวียงใต้ หมู่ ๑๕ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านใหม่ หมู่ ๑๐

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ แม่น้ำอิง ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

หมู่ที่ ๒ บ้านตั้งข้าว

ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านพระเกิด หมู่ ๑๔ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านจอมจ้อ หมู่ ๒๐ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านเวียงเทิง หมู่ ๑ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านสว่าน ตำบลงิ้ว อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

หมู่ที่ ๑๔ บ้านพระเกิด

ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านสันทรายมูล ตำบลสันทรายงาม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านตั้งข้าว หมู่ ๒ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านสว่าน ตำบลงิ้ว อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านเวียงเทิง หมู่ ๑ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

หมู่ที่ ๑๕ บ้านเวียงใต้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านเวียงเทิง หมู่ ๑ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านร้องข้ามป้อม หมู่ ๙ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านใหม่ หมู่ ๑๐ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านจอมจ้อ หมู่ ๒๐ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

หมู่ที่ ๒๐ บ้านจอมจ้อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านตั้งข้าว หมู่ ๒ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านโนนสมบูรณ์ ตำบลงิ้ว อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านเวียงใต้ หมู่ ๑๕ ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านสว่าน ตำบลงิ้ว อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

๒.๓. เขตการปกครอง

มีเขตการปกครอง จำนวน ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านเวียงเทิง

หมู่ที่ ๒ บ้านตั้งข้าว

หมู่ที่ ๑๔ บ้านพระเกิด

หมู่ที่ ๑๕ บ้านเวียงใต้

หมู่ที่ ๒๐ บ้านเวียงจอมจ้อ

๒.๔. การเลือกตั้ง

ลักษณะของการเลือกตั้ง เลือกตั้งแบบแบ่งเขตการเลือกตั้ง จำนวน ๒ เขต มีสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน ๑๒ คน นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิงเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง

๓. ประชากร

๓.๑. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	บ้าน/ชุมชน	จำนวน			
		ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
๑	เวียงเทิง	๙๙๔	๗๙๕	๙๖๗	๑,๗๖๒
๒	ตั้งข้าว	๕๑๙	๓๔๖	๔๑๗	๗๖๓
๑๔	พระเกิด	๓๙๙	๓๙๒	๔๒๔	๘๑๖
๑๕	เวียงใต้	๔๗๑	๓๔๒	๔๐๙	๗๕๑
๒๐	เวียงจอมจ้อ	๕๓๗	๓๔๒	๓๖๒	๗๐๔
รวม		๒,๙๒๐	๒,๒๑๗	๒,๕๗๙	๔,๗๙๖

ข้อมูล เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๙

๔. ด้านการคมนาคมทางบก

เขตเทศบาลอยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงรายไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปตามทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๑๐๒๐ สายเชียงราย – เทิง ประมาณ ๖๔ กิโลเมตร มีระยะทางห่างจากเมืองหลวง (กรุงเทพมหานคร) เป็นระยะทางประมาณ ๘๙๑ กิโลเมตร

๕. ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโลจิสติกส์

ระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง มีดังนี้

๑. สำนักงานไปรษณีย์อำเภอเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง

๒. บริษัทเคอรี่เอ็กเพลสมหาชน จำกัด ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง

๓. บริษัท J@T จำกัด ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง

๖. ด้านการขนส่งสาธารณะ

ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้รับการถ่ายโอนภารกิจสถานีขนส่งผู้โดยสารอำเภอเทิง เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ จากสถานีขนส่งจังหวัดเชียงราย จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้

- สถานีขนส่งผู้โดยสารอำเภอเทิง ม.๑

๗. ด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี และดิจิทัล

การติดต่อที่เกี่ยวกับด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี และดิจิทัล

๑. หอกระจายข่าว ระบบเสียงตามสายประจำหมู่บ้าน

๒. เว็บไซต์ https://localgov.egov.go.th/เทศบาลตำบลเวียงเทิง-๐๕๕๗๐๔๐๔/one-stop-service/complaint

๒ ผ่านแอป line Traffy Fondue เทศบาตำบลเวียงเทิง

๓ ผ่านแอป line Wingthoeng Digital ID Line : @wt-oss (บัญชีทางการของเทศบาล)

๔ ผ่าน facebook เทศบาลตำบลเวียงเทิง www.facebook.com/๑๐๐๐๖๔๖๗๘๒๑๐๔๘๑

๘. ด้านการศึกษาและการพัฒนาคน

สถานศึกษา

๑. โรงเรียนระดับอนุบาล จำนวน ๔ แห่ง
- โรงเรียนเทศบาลตำบลเวียงเทิง ม.๑
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเทิง ม.๑
- โรงเรียนเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) ม.๑
- โรงเรียนวัดพระเกิดคงคาราม ม.๒๐

๒. โรงเรียนระดับปฐมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง
- โรงเรียนเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) ม.๑
- โรงเรียนวัดพระเกิดคงคาราม ม.๒๐

๓. โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา/อาชีวะศึกษา จำนวน ๒ แห่ง
- โรงเรียนเทิงวิทยาคม ม.๑
- วิทยาลัยเทคนิคเทิง ม.๑๕

๔. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเทิง ม.๑๕

๕. โรงเรียนทางศาสนา
- โรงเรียนปริยธรรมประจำอำเภอ วัดอำมาตย์ ม.๑

๙. ด้านอัตลักษณ์ท้องถิ่น

ประวัติ

เมืองเทิงหรือเวียงเทิงเป็นเมืองขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บนเนินเขาคลุมทั้งสองฟากแม่น้ำอิงควบคุมเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ ในลุ่มน้ำอิง ภายในเขตเมืองทั้งสองฝั่งแม่น้ำมีซากวัดวาอาราม เศษภาชนะดินเผาเคลือบและไม่เคลือบอยู่ทั่วไป นอกจากนั้นยังพบพระพุทธรูปและชิ้นส่วนพระพุทธรูปสกุลช่างพะเยาตามที่ต่าง ๆ ทั่วไป อำเภอเทิง มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เริ่มมีการกล่าวถึงตั้งแต่สมัยขุนเจื๋อง ราชโอรสขุนจอมธรรม ผู้ปกครองเมืองภูกามยาว (จังหวัดพะเยาในปัจจุบัน) ประมาณ จ.ศ.๔๘๒ (พ.ศ. ๑๖๖๓) เป็นหัวเมืองที่สำคัญของเมืองภูกามยาว โดยเมืองเทิงอยู่ในความปกครองของราชวงศ์มังรายราวพุทธศตวรรษที่ ๒๐-๒๑

ต่อมาการปกครองได้แตกสาขา แยกเมืองออกปกครองมากขึ้น เมืองเทิงจัดอยู่ในเขตปกครองของบริเวณนครน่าน ตามพระราชบัญญัติปกครองท้องที่ ร.ศ. ๑๑๖ (พ.ศ. ๒๔๓๘) เรียกว่า กิ่งแขวงเมืองเทิง เป็นหัวเมืองของบริเวณน่านเหนือ (หัวเมืองชั้นนอกที่อยู่ห่างไกลเรียกว่า "บริเวณ" มีข้าหลวงบริเวณดูแล) กิ่งแขวงเมืองเทิง ได้จัดแบ่งหมู่บ้านต่าง ๆ เป็น ๑๔ แคว้น เช่น แคว้นเวียงเทิง มีเจ้าหลวงเทิง (ไชยสาร) เป็นบุตรของเจ้าพรหมสุรธาดาแห่งนันทบุรีศรีนครน่านเป็นเจ้าหลวงเมืองเทิงองค์สุดท้าย แคว้นบ้านหงาว แคว้นตับเต่า แคว้นน้ำแพร่ แคว้นบ้านเอียน และแคว้นบ้านงิ้ว ใน พ.ศ.๒๔๔๒ กระทรวงมหาดไทยจึงให้พระยามหาอำมาตยาธิบดี (เสง วิริยศิริ) เมื่อครั้งเป็นพระยาศรีสหเทพราชปลัดทูลฉลอง ขึ้นมาจัดวางระเบียบการปกครองในมณฑลตะวันตกเฉียงเหนือ อันเนื่องแต่ได้ใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ร.ศ. ๑๑๖ แล้วนั้น และเพื่อที่กระทรวงมหาดไทย จะได้ตราข้อบังคับสำหรับปกครองมณฑลตะวันตกเฉียงเหนือ ขึ้นใช้ในปีต่อไป ปีนี้พระยามหาอำมาตยาธิบดี ได้มาที่จังหวัดน่าน พร้อมด้วยพระเจ้าสุริยพงษ์ผริตเดช (ครั้งนั้นยังเป็นเจ้าสุริยะพงษ์ผริตเดช) เจ้าผู้ครองนคร พระยาสุนทรนุรักษ์ (เลื่อง ภูมิรัตน์) ข้าหลวงประจำเมืองและเจ้านายท้าวพญาทั้งปวง ประชุมปรึกษาตกลง

วางระเบียบราชการขึ้นใหม่ การปกครองท้องที่ใหม่ ได้แบ่งเขตแขวงเมืองน่านออกเป็น ๘ แขวง แขวงน้ำอิง คือหนึ่งในแขวงทั้ง ๘ คือรวม เมืองเทิง เมืองเชียงคำ เมืองเชียงแลง เมืองงาว เมืองเชียงของ เมืองเชียงเคี่ยน เมืองลอ เมืองมิน ให้มีที่ว่าการแขวงตั้งที่เมืองเทิง ในปี พ.ศ. ๒๔๕๗ แต่ต่อมาได้แยกการปกครองจากจังหวัดน่านมาขึ้นตรงต่อจังหวัดเชียงราย ในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๐ ตำบล

อำเภอเทิง หมายถึงอำเภออยู่บนที่ราบสูง มีน้ำแม่อิงไหลจากจังหวัดพะเยา ผ่านอำเภอเทิงไปลงแม่น้ำโขงที่อำเภอเชียงของ จากลุ่มน้ำแม่อิงนี้เอง แสดงว่ายุคโบราณดึกดำบรรพ์ บ้านเมืองที่อยู่ลุ่มน้ำแม่อิงย่อมเกี่ยวดองเป็นเครือญาติ แล้วมีลักษณะสังคมและวัฒนธรรมเดียวกัน เทิง ในชื่ออำเภอเทิง หมายถึงบริเวณที่สูง เห็นได้จากแผ่นดินบริเวณนั้นยกตัวขึ้นสูงกว่าบริเวณอื่น ดูได้จากถนนที่ไปจากจังหวัดพะเยา เมื่อจะเข้าอำเภอเทิง ถนนจะค่อยๆ ลาดสูงขึ้น บริเวณอำเภอเทิงเป็นเขตที่สูง มีคนอยู่อาศัยร่วมสมัยกับเมืองพะเยา, เมืองเชียงราย ตั้งแต่ยุคก่อนรับพุทธศาสนา หรือก่อน พ.ศ. ๑๗๐๐ แล้วเติบโตเรื่อยมาจนรับพุทธศาสนา ถึงมีคูน้ำคันดินเป็นบ้านเมืองลุ่มน้ำอิง แล้วมีฝีมือชำนาญทำพระพุทธรูปหินทรายจำนวนมากมายทั้งลุ่มน้ำอิง

กล่าวถึงเมืองเทิง(เมืองเติง) เมืองทเลิง(เมืองต๊ะเลิง) เมืองเธิง(เมืองเทิง) เมืองเชิง หรือเมืองเชิงเมื่อตะก่อน (แต่ก่อน) เมืองเทิงเป็นเมืองที่มีอำนาจเฉพาะ เจ้าเมืองเทิงองค์สุดท้ายคือเจ้าหลวงเทิง (ไชยสาร) เป็นบุตรของเจ้าพรหมสุรธาดา หรือเจ้าฟ้าอัทธวรปัญโญ ต่อมาเป็นเจ้าเมืองน่านเพราะไปสวามิภักดิ์ ร.๑ แห่งกรุงสยาม เมืองเทิงจึงถูกรวมกับเมืองน่าน จนถึงในสมัยร.๕ แห่งสยามได้แยกไปรวมกับเมืองแถวๆ นั้นเป็นน่านเหนือต่อมาแยกเป็นจังหวัด (น่าจะอยู่ในอำเภอพะเยา) แต่มาเมื่อแยกพะเยาออกจากจังหวัดเชียงราย ชื่อเมืองเทิงก็ติดไปทางเชียงรายจนกลายเป็นอำเภอหนึ่งไป

ในตำนานพระเจ้าเลียบโลกที่พระองค์เสด็จมาแล้วประทานพระเกศาธาตุ ซึ่งบรรจุอยู่ในพระธาตุจอมจ้อ และทำนายว่าต่อไปนี้จะมีเมืองชื่อเมืองเทิง อันหมายถึงการมาถึงของพระพุทธองค์ ที่เมืองเทิงเป็นแหล่งที่ค้นพบพระพุทธรูปหินทราย อันเป็นฝีมือช่างสกุลพะเยา อันแสดงถึงว่าในอดีตถูกครอบงำทางศิลปวัฒนธรรมจากเมืองภูกามยาว เมืองเทิงเป็นเมืองน้อยแต่กำลังคนมากเมืองเทิง จึงถือเป็นเมืองที่มีฐานะเป็นเมืองโทนคือไม่ใช่เมืองขึ้น หมายถึงขึ้นโดยตรงต่อเมืองเชียงใหม่ (ขอยกตัวอย่างเมืองขึ้น เช่นเมืองวังเหนือ/ปัจจุบันอยู่บริเวณจังหวัดลำปาง เมืองวังเหนือขึ้นต่อเมืองเชียงราย ดังนั้นเมืองโทนคือเมืองเชียงราย)เช่นเดียวกัน เมืองเทิงก็เหมือนเมืองน่าน เมืองแพร่ เมืองละคอน เมืองเชียงราย เมืองเชียงแสน คือเป็นเมืองโทน อาณาเขตเมืองเทิงนั้นในปัจจุบันถูกแบ่งเขตเป็นอำเภออีก ๒ อำเภอ คือ อำเภอเทิง แบ่งไปเป็นอำเภอขุนตาล(ส่วนหนึ่งทางทิศใต้และตะวันตก) และ(กิ่ง)อำเภอพญามังรายทั้งหมด

เมืองเทิงก่อนหน้านั้นสำคัญมาก เพราะสืบเชื้อสายมาจากเจ้าเมืองน่าน หรือเป็นลูกหลานเจ้าเมืองน่านมาปกครองหัวเมืองเทิง ทำให้ประวัติ ยังไม่ชัดเจน เนื่องจากเป็นช่วงสงคราม และการต่อสู้ไม่ว่าจะเป็นการกบฏเงี้ยว หรือกับพม่า แต่มีหลักฐานสำคัญคือบรรดาลูกหลานที่สืบสกุลมาจากเจ้าเมืองเหล่านั้นต่างนับถืออกันเป็นญาติกันมาอย่างเหนียวแน่น ดังต่อไปนี้ นามสกุล ณ น่าน กิตติลือ มหาวงศ์นันท์ มหาวงศ์ วงษ์วุฒิ ต้นคำ (ต้นคำไม่พบแล้ว) วุฒิพรม ซึ่งจะสังเกตได้จากผู้หลักผู้ใหญ่ในอำเภอเทิงส่วนมากก็มาจากสกุลนี้ และจะไปอยู่ในตำบล รอบนอกที่เป็นแว้นแคว้นในสมัยก่อนก็มี ปู่ย่าตาทวด ของนามสกุลเหล่านี้ ชาวบ้านอำเภอเทิงส่วนมากจะเรียกคำนำหน้านามว่า พ่อนายแม่นาย อันหมายถึงลูกหลานเจ้าเมืองเมื่อก่อน ซึ่งต้องเทียบเคียงกับเอกสารกับทางเมืองน่าน หรือพงศาวดารเมืองน่าน เพราะว่าเป็นเหตุการก่อนที่เมืองน่านที่เป็นรัฐอิสระ จะสวามิภักดิ์ต่อกรุงรัตนโกสินทร์ ดังนั้นเมืองเทิงตอนนั้นจึงถือว่าเป็นเมืองสำคัญของเมืองน่าน ต่อมาได้จัดตั้งสุขาภิบาลเวียงเทิงในท้องที่บางส่วนของตำบลเวียงเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๐๐ และได้ประกาศจัดตั้งสุขาภิบาล มีชื่อว่า “เทศบาลตำบลเวียงเทิง” อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๙ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่มที่ ๔๘ ตอน ๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๐๐ หลังจากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ และได้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๔๕

เทศบาลตำบลเวียงเทิง ตั้งอยู่ในเขต ตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ตามพิกัด พี.บี. ๒๕๗๗๗๘ มีเนื้อที่อาณาเขตประมาณ ๑๒ ตารากิโลเมตร มีลักษณะพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำอิง มีเขตการปกครองประกอบด้วย ๕ หมู่บ้าน คือ

- หมู่ที่ ๑ บ้านเวียงเทิง
- หมู่ที่ ๒ บ้านตั้งข้าว
- หมู่ที่ ๑๔ บ้านพระเกิด
- หมู่ที่ ๑๕ บ้านเวียงใต้
- หมู่ที่ ๒๐ บ้านเวียงจอมจ้อ

ปัจจุบันมีประชากรโดยประมาณ ๕,๐๐๐ คน (ปี๒๕๖๙) อยู่ห่างตัวเมืองเชียงรายไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๒๐ สายเชียงราย-เทิง ประมาณ ๖๔ กิโลเมตร ระยะห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๘๙๑ กิโลเมตร

๑๐. ด้านความเชื่อ ศาสนา จารีต ประเพณี วัฒนธรรม

ศาสนา

(๑) วัด จำนวน ๗ วัด

๑. วัดอำมาตย์
๒. วัดพระนาคแก้ว
๓. วัดพระธาตุประตูเวียง
๔. วัดพระเกิดคงคาราม
๕. วัดพระธาตุจอมจ้อ
๖. วัดพระธาตุจอมใจ
๗. วัดพระธาตุศรีมหาโพธิ์

(๒) คริสตจักร จำนวน ๑ แห่ง

๑. คริสตจักรพระพรเทิง

(๓) ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพแข่งเรือยาวประจำปี
๒. ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมจ้อ
๓. ประเพณีสรงน้ำพระธาตุศรีมหาโพธิ์
๔. ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมใจ
๕. ประเพณีสงกรานต์
๖. ประเพณีตักบาตรเป็งปุด
๗. ประเพณีแห่เทียนพรรษา
๘. ประเพณีทอดกฐิน ผ้าป่าสามัคคี
๙. ประเพณีลอยกระทง

๑๐. ประเพณีตักบาตรเทโว
๑๑. ประเพณีตานก๋วยสลาก
๑๒. ประเพณีสืบชะตาแม่น้ำอิง

๑๑. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- การจักสาน
- การถนอมอาหาร

ภาษาถิ่น

- ภาษาเหนือ ล้านนา
- ภาษาอีสาน

๑๒. ด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลอำเภอเทิง ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ม.๑,๑๕ จำนวน ๔ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน ม.๒๐,๑๕ จำนวน ๓ แห่ง

๑๓. ด้านสังคมสงเคราะห์

๑) สถานที่/หน่วยงาน

- กิ่งกาชาดอำเภอเทิง จำนวน ๑ แห่ง

๒) รายการผู้ได้รับการสงเคราะห์

- ผู้ป่วยติดเตียง จำนวน ๖ ราย
- ผู้พิการ จำนวน ๑๖๕ ราย
- ผู้ป่วยเอดส์ (ที่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพ) จำนวน ๓ ราย
- ผู้ด้อยโอกาส กลุ่มเปราะบาง จำนวน ๓๘ ราย
- ผู้สูงอายุ จำนวน ๑,๒๑๑ ราย
- ผู้สูงอายุ อายุ ๕๙ ปี ที่จะขึ้นเบี้ยปี ๒๕๗๐ จำนวน ๗๔ ราย

๑๔. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจภูธรเทิง ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์ยุติธรรมชุมชนตำบลเวียงเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง
- ศาลจังหวัดเทิง ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- บังคับคดี ม.๒ จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานอัยการ ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- ที่ว่าการอำเภอเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง

๑๕. ด้านยาเสพติด

- ศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๑ แห่ง (เทศบาลตำบลวียงเทิง)
- ศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๑ แห่ง (อำเภอเทิง)

๑๖. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จำนวน ๑ แห่ง (เทศบาลตำบลเวียงเทิง)
- อปพร. ม.๑,๒,๑๔,๑๕,๒๐
- มูลนิธิแสงธรรมสาธารณกุศลเชียงราย ม.๒๐
- สมาคมกู้ภัยเทิง ม.๑ (หน้าปั๊มบางจาก)

๑๗. ด้านองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรจัดตั้งเพื่อการพัฒนาชุมชน

- มูลนิธิแสงธรรมสาธารณกุศลเชียงราย ม.๒๐
- สมาคมกู้ภัยเทิง ม.๑ (หน้าปั๊มบางจาก)
- อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.) จำนวน ๑,๔๐๘ ครัวเรือน ม.๑,๒,๑๔,๑๕,๒๐ม.๑

๑๘. ด้านการไฟฟ้าและแสงสว่าง

ข้อมูลไฟฟ้าสาธารณะ (ไฟกิ่ง)

หมู่ที่ ๑ บ้านเวียงเทิง	จำนวน ๒๐๙ จุด
หมู่ที่ ๒ บ้านตั้งข้าว	จำนวน ๘๒ จุด
หมู่ที่ ๑๔ บ้านพระเกิด	จำนวน ๑๓๔ จุด
หมู่ที่ ๑๕ บ้านเวียงใต้	จำนวน ๙๖ จุด
หมู่ที่ ๒๐ บ้านเวียงจอมจ้อ	จำนวน ๙๗ จุด
	รวม ๖๑๘ จุด

๑๙. ด้านบริหารจัดการบ่อบำบัดน้ำเสีย

- โรงพยาบาลเทิง จำนวน ๑ แห่ง

๒๐. ด้านบริหารจัดการขยะ

๑. ปริมาณน้ำหนักขยะ ย้อนหลัง ๓ ปี (๒๕๖๗ - ๒๕๖๙) เฉลี่ย ตัน/วัน

- ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ น้ำหนักขยะเฉลี่ย ๑.๗๖ ตัน/วัน
- ปีงบประมาณ ๒๕๖๘ น้ำหนักขยะเฉลี่ย ๑.๗๓ ตัน/วัน
- ปีงบประมาณ ๒๕๖๙ น้ำหนักขยะเฉลี่ย ๑.๗๑ ตัน/วัน

๒. สถานที่กำจัดขยะ

- อาคารเตาเผาขยะเทศบาลตำบลเวียงเทิง

๓. ธนาคารขยะ

- ธนาคารขยะบ้านเวียงจอมจ้อ ม.๒๐

๔. การบริหารการจัดการขยะ

ต้นทาง (สัญลักษณ์ ธงเขียว-ธงแดง) ทุกครัวเรือน สถานประกอบการ สถานที่ราชการ และรัฐวิสาหกิจ มีการคัดแยกขยะ

กลางทาง แยกรถในการการจัดเก็บขยะแต่ละประเภท

- รถบรรทุกขยะ จำนวน ๒ คัน

ปลายทาง การนำไปกำจัดและใช้ประโยชน์

- การเผาขยะโดยใช้เตาเผา - การอัด RDF
- กระบวนการทำวัสดุปรับปรุงดินจากขยะมูลฝอยเปียก

๒๑.ตลาด/โรงฆ่าสัตว์

ตลาดสด

๑. ตลาดสดเทิง ม.๑

๒. กาดน้อยฮิมอิง ม.๒

๒๒.ด้านแหล่งน้ำ การประปา และการบริหารจัดการน้ำ

๑. แหล่งน้ำ

- แม่น้ำอิง ม.๑,๒,๑๔,๑๕,๒๐
- แม่น้ำลาว ม.๑๕
- หนองเขียว ม.๑๔
- หนองปึงหลวง ม.๑๔
- หนองปึงป่าคา ม.๑๔
- หนองป่าเป้า ม.๑๔
- หนองต้นแฉะ ม.๑๔
- หนองป่ายาง ม.๑๔
- หนองแช่ฟาก ม.๑๔
- คลองร่องงิ้ว ม.๒
- คลองฮ่องคัวะ ม.๑๔
- คลองร่องริว ม.๑
- คูเมือง ม.๑ ม.๒ ม.๑๔

๒.ข้อมูลการประปา และการบริหารจัดการน้ำ

- การประปาส่วนภูมิภาค สาขาเทิง ม.๑๕

๒๓.ด้านทรัพย์กรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. น้ำ

- แม่น้ำอิง ม.๑,๒,๑๔,๑๕,๒๐
- แม่น้ำลาว ม..๑๕
- หนองเขียว ม..๑๔
- หนองปึงหลวง ม..๑๔
- หนองปึงป่าคา ม..๑๔
- หนองป่าเป้า ม..๑๔
- หนองต้นแฉะ ม..๑๔
- หนองป่ายาง ม..๑๔
- หนองแช่ฟาก ม. ๑๔
- คลองร่องงิ้ว ม. ๒
- คูเวียง ม.๑ ,๒ ,๑๔,๒๐

๒. ป่าไม้

- ม่อนเมา ม.๒๐

๓. ภูเขา

- ม่อนเมา ม.๒๐

๔. ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ป่าไม้ม่อนเมา ม.๒๐
- แม่น้ำอิง ม.๑,๒,๑๔,๑๕,๒๐
- แม่น้ำลาว ม..๑๕
- หนองเขียว ม..๑๔
- หนองปึงหลวง ม..๑๔
- หนองปึงป่าคา ม..๑๔
- หนองป่าเป้า ม..๑๔
- หนองต้นแฉะ ม..๑๔
- หนองป่ายาง ม..๑๔
- หนองแช่ฟาก ม. ๑๔
- คลองร่องงิ้ว ม. ๒
- คูเวียง ม.๑,๒,๑๔,๒๐

๕.อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก

- อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก จำนวน ๑,๔๐๘ ครัวเรือน

๒๔.ด้านป่าชุมชน

- ม่อนเมา ม.๒๐

๒๕.ด้านส่งเสริมอาชีพและแก้ไขปัญหาความยากจน

เทศบาลตำบลเวียงเทิง มีการฝึกอบรม ส่งเสริมอาชีพ ทุกปี

๒๖.ด้านเกษตร

- ลำไย - ข้าวโพด - มันสำปะหลัง
- ยางพารา - ข้าว

๒๗.ด้านการประมงและปศุสัตว์

การประมง

- ประชาชนในพื้นที่มีการประกอบอาชีพประมง เช่น การเลี้ยงปลา ประมาณร้อยละ ๕

การปศุสัตว์

- ประชากรประกอบอาชีพด้านการเลี้ยงสัตว์ในครัวเรือน เช่น เลี้ยง เป็ด ไก่ สุกร วัว ประมาณร้อยละ ๕

๒๘.ด้านการบริการและท่องเที่ยว

<u>สถานที่</u>

๑.พระธาตุจอมจ้อ หมู่ที่ ๒๐ (หนึ่งในพระธาตุเก้าจอมของจังหวัดเชียงราย)

๒.วัดอำมาตย์

๓.วัดพระนาคแก้ว

๔.วัดพระเกิดคงคาราม
๕.วัดพระธาตุจอมใจ
๖.วัดศรีมหาโพธิ์
๗.ข่วงวัฒนธรรมเวียงเทิง
๘.ล่องแพแม่น้ำอิง

ประเพณี

๑. ประเพแข่งเรือยาวประจำปี
๒. ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมจ้อ
๓. ประเพณีสรงน้ำพระธาตุศรีมหาโพธิ์
๔. ประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมใจ
๕. ประเพณีสงกรานต์
๖. ประเพณีตักบาตรเป็งปุด
๗. ประเพณีแห่เทียนพรรษา
๘. ประเพณีทอดกฐิน ผ้าป่าสามัคคี
๙. ประเพณีลอยกระทง
๑๐. ประเพณีตักบาตรเทโว
๑๑. ประเพณีตานก๋วยสลาก
๑๒. ประเพณีสืบชะตาแม่น้ำอิง

๒๙.ด้านอุตสาหกรรม

การประกอบกิจการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมครอบครัว การใช้แรงงานภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นสมาชิกในครอบครัว เช่น โรงงานทำก๋วยเตี๋ยว โรงกลึง โรงพิมพ์ โรงงานวัสดุก่อสร้าง

๓๐.ด้านการพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ประชาชนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย และการประกอบกิจการขนาดเล็ก มีพาณิชย์ด้านการบริการ เช่น โรงแรม/รีสอร์ท/หอพัก จำนวน ๒๑ แห่ง

กลุ่มอาชีพต่าง ๆ

- กลุ่มไข่เค็มออร์แกนิค หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มผลิตดอกไม้จัน หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มจักสาน หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มผลิตของชำร่วย หมู่ที่ ๑๔
- กลุ่มผลิตภัณฑ์จักสานพลาสติก หมู่ที่ ๑๔
- กลุ่มแปรรูปอาหารที่ทำจากปลา (ปลาร้า) หมู่ที่ ๒
- กลุ่มแปรรูปสมุนไพร (ลูกประคบ ยาหม่อง ยาดม) หมู่ที่ ๒

๓๑.ด้านแรงงาน

ผู้ใช้แรงงานในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นวัยผู้สูงอายุ หรือใกล้ที่จะเข้ากลุ่มผู้สูงอายุ วัยรุ่นส่วนมากก็จะเรียนหนังสือหรือทำงานอยู่ต่างจังหวัด และแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว ส่วนแรงงานวัยกลางคน การประกอบอาชีพของประชาชนมีหลากหลายอาชีพ เช่น การค้าขาย การทำเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การประมง การรับจ้าง รับเหมาก่อสร้าง ทำธุรกิจส่วนตัว

๓๒.ด้านกีฬาและนันทนาการ

บัญชีข้อมูลสนามกีฬา และลานกีฬาภายในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง

ที่	ข้อมูลสนามกีฬา/ลานกีฬา	สถานที่ตั้งสนามกีฬา/ลานกีฬา/เครื่องออกกำลังกาย				
		หมู่ที่ ๑	หมู่ที่ ๒	หมู่ที่ ๑๔	หมู่ที่ ๑๕	หมู่ที่ ๒๐
๑	ลานกีฬาหมู่ที่ ๑ บ้านเวียงเทิง	✓				
๒	ลานกีฬาหมู่ที่ ๑๕ บ้านเวียงใต้				✓	
๓	ลานกีฬาสวนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา	✓				
๔	สนามเปตองเทศบาลตำบลเวียงเทิง	✓				
๕	สนามกีฬาโรงเรียนเทศบาลตำบลเวียงเทิง	✓				
๖	สนามบาสเกตบอลเทศบาลตำบลเวียงเทิง	✓				
๗	สนามตะกร้อเทศบาลตำบลเวียงเทิง	✓				
๘	ลานกีฬาหมู่ที่ ๒๐ บ้านเวียงจอมจ้อ					✓
๙	ลานกีฬาหมู่ที่ ๒ บ้านตั้งข้าว		✓			

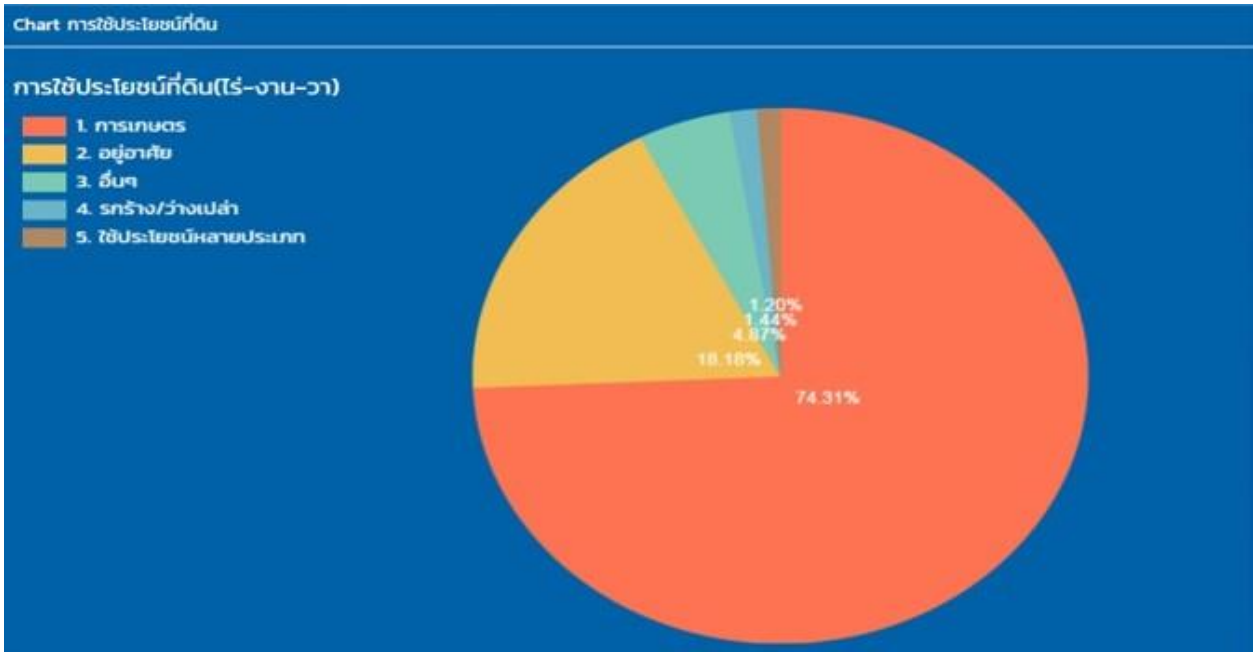
๓๓.ด้านรายได้

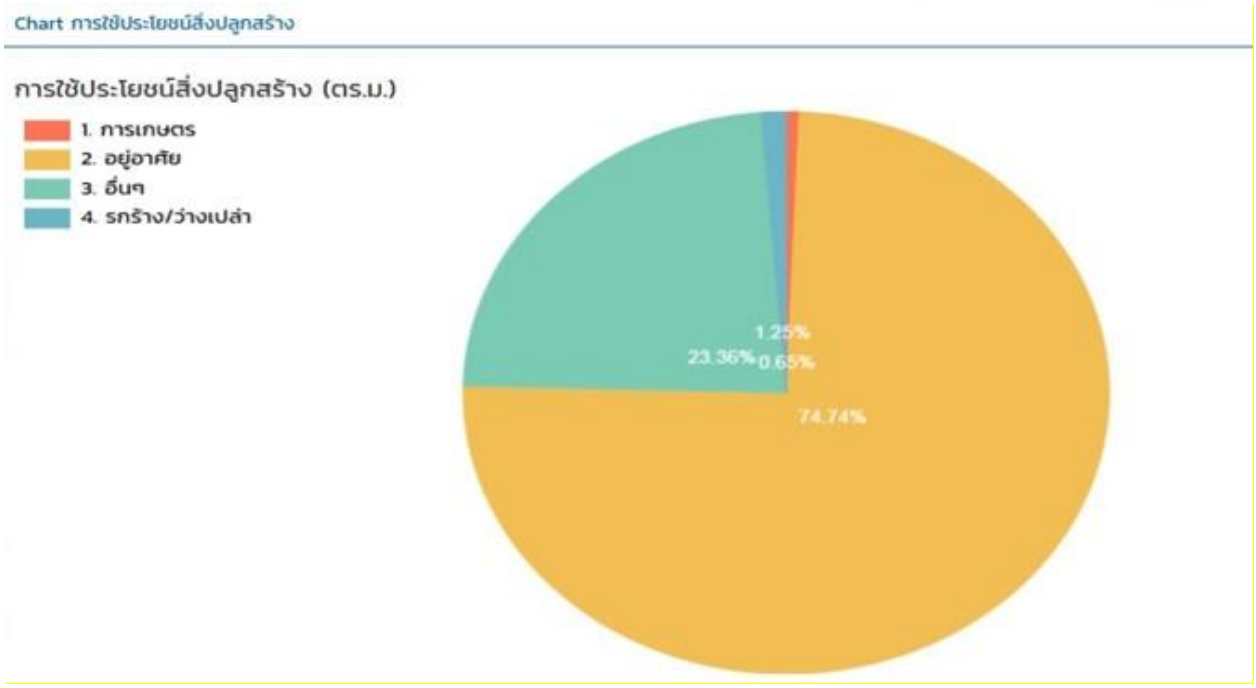
สถิติการเงินการคลัง การพัฒนารายได้ การจัดเก็บรายได้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่	รายการ	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘
๑	ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	๑,๗๑๖,๐๓๙.๗๖	๑,๙๙๙,๖๔๕.๘๘	๒,๐๒๔,๕๗๑.๔๙
๒	ภาษีป้าย	๑,๐๙๕,๘๔๓.๗๕	๑,๑๒๒,๖๖๙.๐๐	๑,๑๗๕,๗๙๙.๐๐
๓	ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	๔๓๗,๕๗๑.๓๐	๔๕๐,๘๔๑.๙๐	๙๒๑,๑๒๘.๓๐
๔	รายได้จากทรัพย์สิน	๔๖๙,๓๕๒.๗๓	๖๕๖,๗๗๑.๕๓	๗๖๕,๖๗๓.๙๐
๕	รายได้เบ็ดเตล็ด	๑๔๖,๔๗๓.๙๙	๑๐๘,๗๙๘.๖๐	๘๔,๒๖๙.๗๐
๖	รายได้จากทุน	-	๓,๘๐๐.๐๐	๒๓,๕๔๐.๐๐
๗	ภาษีจัดสรร	๒๓,๖๔๘,๒๔๕.๖๔	๒๔,๘๑๐,๒๐๔.๗๙	๒๕,๓๗๐,๗๓๑.๔๖
๘	เงินอุดหนุน	๓๔,๔๐๒,๐๓๖.๒๙	๓๕,๑๒๘,๕๔๘.๑๖	๓๘,๗๓๐,๐๐๒.๒๘
	รวม	**๖๑,๙๑๕,๕๖๓.๔๖**	**๖๔,๒๘๑,๒๗๙.๘๖**	**๖๙,๐๙๕,๗๑๖.๑๓**

แหล่งที่มาของรายได้

๑. เจ้าของทรัพย์สิน จำนวน ๒,๗๙๓ ราย
๒. แปลงที่ดิน จำนวน ๓,๑๘๕ แปลง
๓. สิ่งปลูกสร้าง จำนวน ๒,๓๕๖ หลัง
๔. ป้าย จำนวน ๑,๑๗๖ ป้าย
๕. เจ้าของทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายชำระ**ภาษีที่ดินฯ** จำนวน ๙๘๖ ราย
๖. เจ้าของทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายชำระ**ภาษีป้าย** จำนวน ๔๐๓ บาท

ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ประกอบด้วย

๑. วิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

"เทศบาลเวียงเทิงเป็นเมืองน่าอยู่ คนมีสุข มีการเรียนรู้และพัฒนา บริหารจัดการก้าวหน้า รักษาสิ่งแวดล้อมยั่งยืน"

๒. นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า มุ่งความสำเร็จในอนาคต อย่างยั่งยืน บริหารงานเทศบาลตามอำนาจ หน้าที่ ที่กฎหมาย และระเบียบที่กำหนด โดยจะยึดถือประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนชุมชน/หมู่บ้าน แผนพัฒนาท้องถิ่น การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานของราชการ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามกฎหมายที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้ เพื่อให้เทศบาลตำบลเวียงเทิงมีความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนภายใต้แนวคิดนโยบาย ดังนี้

๑. เมืองแห่งความสะดวก สะอาด ปลอดภัย
   ก่อสร้างและปรับปรุงถนน ขยายเขตประปาภูมิภาค ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ระบบกล้อง CCTV
๒. เมืองแห่งการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
   ลดการสร้างขยะ น้ำเสีย ลดการเผาป่า เพิ่มพื้นที่สีเขียว เพิ่มสวนสาธารณะ
๓. เมืองแห่งการดูแลสุขภาพ
   ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการตรวจสุขภาพเบื้องต้น การดูแลผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียงอย่างใกล้ชิด
๔. เมืองแห่งการสร้างโอกาส
   ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาในทุกระดับ ส่งเสริมศักยภาพของเยาวชน
๕. เมืองแห่งการสร้างนวัตกรรม
   นำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวก พลังงานไฟฟ้าแสงอาทิตย์
   แอปพลิเคชันชุมชน
๖. เมืองแห่งการลงทุน
   ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสทางการค้าการลงทุน
๗. เมืองแห่งการท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประเพณี
   ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนโดยอัตลักษ์ท้องถิ่น ยกระดับกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณี
๘. เมืองแห่งการมีวินัย ซื่อสัตย์ โปร่งใส ตรวจสอบได้
   ปลูกฝังความมีวินัย ซื่อตรง รับผิดชอบต่อสังคม

๓. ความสัมพันธ์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๓.๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

<u>วิสัยทัศน์ประเทศไทย</u>

"ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

<u>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี</u> ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

เป้าหมาย

๑. ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
๒. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
๓. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
๔. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
๕. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ความสุขของประชากรไทย
๒. ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
๓. ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
๔. บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
๕. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง

๑.การรักษาความสงบภายในประเทศ

๑.๑. การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
๑.๒. การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ

๑.๓. การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

๑.๔. การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๒.๑. การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน

๒.๒. การติดตาม เฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๓.๑. การพัฒนาและผนึกพลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญกับภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

๓.๒. การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๔.๑. การเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

๔.๒. การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๕.๑. การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๕.๒. การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

๕.๓. การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย

๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้

๒. ผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน

๓. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

๔. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า

๑.๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๑.๒. เกษตรปลอดภัย

๑.๓. เกษตรชีวภาพ

๑.๔. เกษตรแปรรูป

๑.๕. เกษตรอัจฉริยะ

๒. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๒.๑. ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

๒.๒. ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

๒.๓. ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

๒.๔. ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ

๒.๕. ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๓. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๓.๑. เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ

๓.๒. สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๓.๓. เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ

๓.๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่

๓.๕. รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๔. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๑. สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

๔.๒. สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

๔.๓. สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

๔.๔. สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

๔.๕. ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เป้าหมาย

๑. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

๒. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ตัวชี้วัด

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓. การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

๑.๑. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว

๑.๒. การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

๑.๓. การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา

๑.๔. การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

๑.๕. การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

๑.๖. การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

๑.๗. การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๒.๑. ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย

๒.๒. ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น

๒.๓. ช่วงวัยแรงงาน

๒.๔. ช่วงวัยผู้สูงอายุ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๑. การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑

๓.๒. การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ให้เป็นครูยุคใหม่

๓.๓. การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท

๓.๔. การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๕. การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

๓.๖. การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

๓.๗. การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๔.๑. การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ

๔.๒. การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

๔.๓. การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มาสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

๕.๑. การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ

๕.๒. การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

๕.๓. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

๕.๔. การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี

๕.๕. การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๖.๑. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๖.๒. การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๖.๓. การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน

๖.๔. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๗.๑. การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต

๗.๒. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ

๗.๓. การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

๗.๔. การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

เป้าหมาย

๑. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๒. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๓. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร

๒. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน

๓. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

๔. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๑.๑. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก

๑.๒. ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค

๑.๓. กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร

๑.๔. เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

๑.๕. สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม

๑.๖. ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง

๑.๗. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

๑.๘. สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

๒.๑. พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค

๒.๒. กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ

๒.๓. จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๒.๔. ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

๒.๕. สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒.๖. การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

๓.๑. สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม

๓.๒. การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๓.๓. สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน

๓.๔. ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

๓.๕. สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

๓.๖. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๑. ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ

๔.๒. เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

๔.๓. สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน

๔.๔. สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๒. ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๔. ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู

๓. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๑.๑. เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑.๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

๑.๓. อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

๑.๔. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๕. ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๒.๑. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๒.๒. มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒.๓. มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

๒.๔. พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๓. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๔.๑. จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ

๔.๒. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

๔.๓. จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล

๔.๔. สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔.๕. พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

๔.๖. เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๑. พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

๕.๒. เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ ให้ทัดเทียมกับระดับสากล

๕.๓. พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๔. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน

๕.๕. พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖.๑. ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

๖.๒. พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม

๖.๓. จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

๖.๔. พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล โดย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย

๑. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๒. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๓. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๔. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

๒. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ

๓. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ

๔. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็วโปร่งใส

๑.๑. การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค

๑.๒. ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๒.๑. ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๒.๒. ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๓. ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๑. ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

๓.๒. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๓. ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีทันสมัย

๔.๑. องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ

๔.๒. พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๕.๑. ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม

๕.๒. บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๑. ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๒. บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

๖.๓. การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้

๖.๔. การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๗.๑. ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง

๗.๒. มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น

๗.๓. การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๘.๑. บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

๘.๒. ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการค้นหาความจริง

๘.๓. หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและยุทธศาสตร์ร่วมกัน

๘.๔. ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม

๘.๕. พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

ความสอดคล้องหรือความเชื่อมโยง ของประเด็นการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง กับ ยุทธศาสตร์

ประเด็นการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
ประเด็นการพัฒนา ๑ ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ๒ ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
ประเด็นการพัฒนา ๓ ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และกีฬา	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
ประเด็นการพัฒนา ๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ๕ ด้านสังคม ความมั่นคง ในชีวิตและทรัพย์สิน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
ประเด็นการพัฒนา ๖ ด้านการเมืองและการบริหาร	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
ประกอบด้วย ๑๓ หมุดหมายการพัฒนา ดังนี้
มิติที่ ๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค
หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

มิติที่ ๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้
หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

มิติที่ ๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มิติที่ ๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต
หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้ง ๕ เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาค การผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการ ของภาคการผลิตเป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้ง ในเชิงรายได้และความมั่นคง รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาส มีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ ขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือ กับภัยคุกคามที่สำคัญในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่ และภัยคุกคามทางไซเบอร์

เป้าหมายของหมุดหมายที่ ๑ เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่า มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน ๓ ด้าน ได้แก่

๑) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย (๑) ประเทศไทย เป็นประเทศพัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และ (๒) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเกษตร ที่ให้ความสำคัญกับการยกระดับ การผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่เพื่อสร้างมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม

๒) ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมายการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ โดยมีแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก ที่ให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มในรูปแบบที่มีโครงสร้างกระจาย รายได้ให้กับเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากด้วยการดึงเอาพลัง ของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม และชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน พร้อมทั้งสร้างความเข้มแข็ง ให้กับชุมชน และ

๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายการใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยมีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน ที่ให้ความสำคัญกับการเติบโตที่เน้นหลักการใช้ ประโยชน์ การอนุรักษ์การรักษา ฟื้นฟูและสร้างใหม่ เพื่อให้มีฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินความพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและ เยียวยาของระบบนิเวศ รวมถึงการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม **เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ของการพัฒนาระดับหมุดหมาย**

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติ ทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ าทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชนจำนวนไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

<u>กลยุทธ์การพัฒนา</u>

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและ สร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ าเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตร แปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินท ากินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว รักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วน ของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ใน ๔ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้ ภาคการท่องเที่ยวมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยและชุมชนสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าได้ เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่ สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีการพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ๓๘

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของ เมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจ และการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ ที่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ใน ๓ เป้าหมาย ประกอบด้วย เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและ บริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการยกระดับให้ขีดความสามารถในการแข่งขัน เศรษฐกิจท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและการพัฒนานวัตกรรม เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยมุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะ ที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่และมีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม สอดคล้องกับความต้องการของ ภาคการผลิตเป้าหมาย และได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต และ เป้าหมายที่ ๔) ๔๖ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมี ประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน รวมทั้งการปล่อยก๊าซเรือน กระจกของประเทศมีแนวโน้มลดลง ซึ่งเป้าหมายหลักทั้ง ๓ ประการของหมุดหมายที่ ๓ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่มุ่งเน้นผลักดัน การเปลี่ยนผ่านของอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ ส่งเสริมเทคโนโลยี และพัฒนาอุตสาหกรรมระบบกักเก็บพลังงาน ส่งเสริมการลงทุนที่เน้นการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอด เทคโนโลยี รวมทั้งสนับสนุนให้อุตสาหกรรมยานยนต์ได้รับมาตรฐานสากล ในขณะเดียวกัน หมุดหมายที่ ๓ ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตโดยในช่วงวัยแรงงาน มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ

ทักษะ และ สมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ หมุดหมายที่ ๓ ยังสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ซึ่งหมายถึงจำนวนจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้า เซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตรา การขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐ ๔๗

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงาน ในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๔ ต่อป

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดรับกับเป้าหมายหลัก ๔ ประการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ สู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ที่มีสมรรถนะสูง ๕๖ ทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับขีดความสามารถบริการทางการแพทย์ และสุขภาพ เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในการลดผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการทางสาธารณสุขของคนไทย และ เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ ในการวางแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการ ภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ที่ก าหนดอุตสาหกรรมการแพทย์แบบครบวงจรเป็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่อาศัยความเชี่ยวชาญ ด้านการแพทย์ของไทย สร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆ ยกระดับการให้บริการทางการแพทย์อย่างมีคุณภาพในระดับสากล รวมทั้งเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลด ความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้า และบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของประเทศ มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ เป้าหมาย ที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และเป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยท าให้ประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนสามารถเป็นฐานการค้าการลงทุน ที่สำคัญของภูมิภาค เพิ่มผลิตภาพและโอกาสของผู้ประกอบการไทยให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับภูมิภาคและระดับโลก และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งภาคการผลิตและบริการสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ในยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่งคง ในมิติความร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มิใช่ภาครัฐ รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมไทย เชื่อมโลก ที่มุ่งเน้นเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและบริการโลจิสติกส์อย่างไร้รอยต่อ และการรักษาและเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงการค้าการลงทุนของไทยกับต่างประเทศและขยายความร่วมมือทางการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ที่มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือน

กระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ในขณะเดียวกัน ยังมีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นสำคัญ ได้แก่ ๑) การต่างประเทศ ในการขยายความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคม และทรัพยากรมนุษย์ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับนานาชาติโดยเฉพาะในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย ๒) อุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรม อนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อ อำนวยต่อการพัฒนาของ อุตสาหกรรมและบริการ ๓) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการขยายขีด

ความสามารถ พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับผลิตภาพ ของภาคการผลิตและบริการ ลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิด ความเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอย่างเป็นระบบ และ ๔) การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้น ๖๗ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๓ การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๖ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๓ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการพัฒนา ต่อยอดฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ที่มุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานอาเซียน เป็นที่ต้องการของตลาดในอนาคตและมีมูลค่าสูง รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัล เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยการพัฒนากำลังคนที่มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการ

ในอนาคต รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ และเป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในหลากหลายภาคส่วนและหลากหลายมิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในมิติการพัฒนาคน
เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือภัยคุกคาม ควบคู่กับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความมั่นคงและความปลอดภัยทางไซเบอร์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ให้ความสำคัญพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุม เพียงพอและเข้าถึงได้ทั้งในด้านพื้นที่และราคา และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเป็นการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจและดำเนินชีวิต เพื่อลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี๒๕๖๖ และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐ ๗๔

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัว ของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ท าให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยให้เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้ เป็นแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขันใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่าง มีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจ บนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ผ่านการสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของ การเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน สามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้เครื่องมือและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ และได้รับการส่งเสริมให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนและแหล่งเงินทุนทางเลือกด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่มิใช่การเงิน รวมทั้งสามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ ที่เหมาะสมตามศักยภาพของผู้ประกอบการ โดยมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลและได้รับการอ านวยความสะดวกและสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงข้อมูล ระบบคลังข้อมูลและความรู้กลางของภาครัฐอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง พร้อมทั้งยังสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในเป้าหมายสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุน ต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ในประเด็นการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล โดยค านึงถึงต้นทุนทางสังคมและกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นก าลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ในประเด็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากเพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในภาคการเกษตรอีกด้วย นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาตามหมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ในเป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ในประเด็นภาคการผลิตและบริการ สำคัญได้รับการยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น เศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อย สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและการพัฒนานวัตกรรม ผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละภาคธุรกิจ

ของประเทศให้ สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมี ระบบนิเวศในการประกอบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการในแต่ละประเภทและสาขาธุรกิจ เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในประเด็นพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุค ๘๒ ใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำทั้งเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ผ่านการส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมและเปิดกว้างสำหรับผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

<u>เป้าหมายที่ ๑</u> วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับส านักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วน
วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึง สินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายล าดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐
จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จ ต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมใช้ได้เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

<u>เป้าหมายที่ ๒</u> วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการด าเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมูลค่าพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี **ตัวชี้วัดที่ ๒.๔** ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐ ๘๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

<u>เป้าหมายที่ ๓</u> วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิผลจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อป

<u>กลยุทธ์การพัฒนา</u>

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออ านวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาด ต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการด าเนินการในเชิงธุรกิจ

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโต ได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ใน ๓ ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโต อย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมาย การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นก าลังของการพัฒนา ประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ นอกจากนั้น แผนกลยุทธ์ของหมุดหมายที่ ๘ ยังสนับสนุน ๕ เป้าหมาย หลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้ เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจ ฐานนวัตกรรม โดยสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของ ภาคการผลิตระดับประเทศ กระจายผลประโยชน์สู่เศรษฐกิจฐานราก เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาก าลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและส่งเสริมความมั่นคง ในชีวิตของประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมือง เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

โดยมุ่งพัฒนาเมืองให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงภูมินิเวศ เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้เมืองใช้ทรัพยากร อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ ลดการสร้างขยะและมลพิษ เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกกลุ่ม และเป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยส่งเสริมให้เมืองยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เป็น

การเปลี่ยนผ่านไปสู่ภาครัฐดิจิทัล ในระดับท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้เมืองเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติและมีความสามารถในการ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ ๙๑

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานท าในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้น กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

<u>กลยุทธ์การพัฒนา</u>

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๙ มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และเป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๙ ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๒ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่ เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุก
มิติ และกระจายศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถหลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ลดลงร้อยละ ๒๐ ๑๐๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครอง ทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

(๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

(๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม

(๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

(๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

(๑) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔

(๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำว่าร้อยละ ๗๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

ป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๑๐ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๔ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจ ฐานนวัตกรรม ที่มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น ด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เพื่อการสร้างโอกาสและการกระจายรายได้สู่ชุมชน เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และเป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๑๐๗ นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำมีความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์ และให้ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ขับเคลื่อนประเทศไทย
ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนา และใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุน การขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อย ล ะ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่น ากลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการด ารงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายการพัฒนาของหมุดหมายที่ ๑๑ ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และเป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่าเป้าหมายการพัฒนาของหมุดหมายที่ ๑๑ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในเป้าหมายที่ ๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้ มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และเป้าหมายที่ ๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อม สามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ด้านที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนา

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัย การเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ และด้านที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยสร้างการเติบโต อย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ และดูแลภัยพิบัติ จากน้ำทั้งระบบ โดยมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ ให้สามารถลดสูญเสีย ความเสี่ยง จากภัยพิบัติ ที่เกิดจากน้ำตามหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มความร่วมมือ ในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับ ค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย ๑๑๖

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญ สามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ระดับประเทศและระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายใน ปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตรและภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการ รับมือกับภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มุ่งตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ เป้าหมายที่ ๒) การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่ โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การพัฒนาก าลังคนสมรรถนะสูง สอดคล้องกับ ความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงานอนาคต และสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้ง เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งการพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ

นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๑๒ ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติใน ๓ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย คนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอด ช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี ๑๒๔

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายการพัฒนา

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ

ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติงานให้มีศักยภาพที่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหา ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นที่ต้องดำเนินการ เพื่อรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างความสามารถของภาครัฐ ประกอบด้วย ๑) พัฒนาการให้บริการ ภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก ประหยัด แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ โดยพัฒนาคุณภาพการให้บริการและเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม ๒) ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ๓)

ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้าง ระบบบริหารจัดการ และ ๔) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มี ทักษะที่จ าเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อ การพัฒนาประเทศ ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ ๑๓๔ เป้าหมายที่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีบริการสาธารณะทั่วถึง เท่าเทียม และ เป้าหมายที่ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง ภายใต้บริบทโลกใหม่ การพัฒนาตามหมุดหมายฯ จะสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข ๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย
คือ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการท างานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมุดหมายที่ ๑๓ ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติใน ๔ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ ๑๗ ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นที่ ๒๑ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเด็นที่ ๒๒ กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วม ทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

<u>กลยุทธ์การพัฒนา</u>

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

ที่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กันหรือเชื่อมโยงกันกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสอดคล้องหรือความเชื่อมโยง

ของประเด็นการพัฒนา กับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ประเด็นการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
ประเด็นการพัฒนา ๑ ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค
ประเด็นการพัฒนา ๒ ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ๓ ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และกีฬา	หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต
ประเด็นการพัฒนา ๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
ประเด็นการพัฒนา ๕ ด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน	หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
ประเด็นการพัฒนา ๖ ด้านการเมืองและการบริหาร	หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กันหรือเชื่อมโยงกันกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ขององค์การสหประชาชาติที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาทั้ง ๖ ด้าน มีรายละเอียดเป้าหมายหลัก (Goals) เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่สัมพันธ์กัน ดังนี้

ที่ ๑ ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน

เชื่อมโยงโดยตรงกับระบบโครงสร้างพื้นฐาน น้ำสะอาด พลังงาน และเมืองที่ปลอดภัย

SDG ๖: การจัดการน้ำและสุขาภิบาล

เป้าประสงค์ ๖.๑: บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

ตัวชี้วัด ๖.๑.๑: สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย

SDG ๗: พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้

เป้าประสงค์ ๗.๑: สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานที่ทันสมัย เชื่อถือได้ ในราคาที่ซื้อหาได้

ตัวชี้วัด ๗.๑.๑: สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า

SDG ๙: อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์ ๙.๑: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความต้านทานรับการเปลี่ยนแปลงได้

ตัวชี้วัด ๙.๑.๑: สัดส่วนของประชากรในชนบทที่อาศัยอยู่ห่างจากถนนที่ใช้ได้ทุกฤดูกาลในระยะ ๒ กิโลเมตร

SDG ๑๑: เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๑.๒: จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย จ่ายได้ และยั่งยืนสำหรับทุกคน

ตัวชี้วัด ๑๑.๒.๑: สัดส่วนของประชากรที่สามารถเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะได้อย่างสะดวก

ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

เน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ การสร้างงาน และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ยั่งยืน

SDG ๘: การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์ ๘.๕: บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

ตัวชี้วัด ๘.๕.๒: อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และความทุพพลภาพ

เป้าประสงค์ ๘.๙: ออกแบบและนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๘.๙.๑: จีดีพีจากการท่องเที่ยวโดยตรงในสัดส่วนต่อจีดีพีรวมและอัตราการเติบโต

SDG ๑๒: การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๒.b: พัฒนาและนำเครื่องมือไปใช้เพื่อติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๒.b.๑: จำนวนกลยุทธ์หรือแผนปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่มีการนำไปปฏิบัติ

ที่ ๓ ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และกีฬา

เน้นการศึกษาที่มีคุณภาพตลอดชีวิต และการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม

SDG ๔: การศึกษาที่เท่าเทียมและมีคุณภาพ

เป้าประสงค์ ๔.๔: เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน

ตัวชี้วัด ๔.๔.๑: สัดส่วนของเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

เป้าประสงค์ ๔.๗: สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเห็นคุณค่าในความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด ๔.๗.๑: การจัดหลักสูตรการศึกษาในเรื่องความเป็นพลเมืองโลกและการพัฒนาที่ยั่งยืน

SDG ๑๑: เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (มิติวัฒนธรรม)

เป้าประสงค์ ๑๑.๔: เสริมความพยายามในการปกป้องและพิทักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

ตัวชี้วัด ๑๑.๔.๑: รายจ่ายรวมต่อข้าราชการ/พนักงานในการอนุรักษ์และปกป้องมรดกทางวัฒนธรรม

ที่ ๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มุ่งเน้นการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการอนุรักษ์ระบบนิเวศบนบกและในน้ำ

SDG ๑๓: การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าประสงค์ ๑๓.๓: พัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และสถาบันในเรื่องการลดผลกระทบและการปรับตัว

ตัวชี้วัด ๑๓.๓.๑: จำนวนประเทศที่บูรณาการเรื่องการปรับตัวและการลดผลกระทบเข้าไว้ในหลักสูตรการศึกษา

SDG ๑๕: ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ ๑๕.๑: สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดอย่างยั่งยืน**ตัวชี้วัด ๑๕.๑.๑:** พื้นที่ป่าไม้ในสัดส่วนต่อพื้นที่ดินทั้งหมด

ที่ ๕ ด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

ครอบคลุมการขจัดความยากจน การสร้างความปลอดภัยในชีวิต และความเท่าเทียมในสังคม

SDG ๑: การขจัดความยากจน

เป้าประสงค์ ๑.๓: ดำเนินการให้มีระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

ตัวชี้วัด ๑.๓.๑: สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความคุ้มครองโดยระบบคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน

SDG ๑๖: สังคมสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง

เป้าประสงค์ ๑๖.๑: ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ตัวชี้วัด ๑๖.๑.๑: จำนวนเหยื่อของการฆาตกรรมโดยเจตนาต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน

เป้าประสงค์ ๑๖.๒: ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบต่อเด็ก

ตัวชี้วัด ๑๖.๒.๑: สัดส่วนของเด็กที่เคยประสบกับการลงโทษทางร่างกายหรือการล่วงละเมิดทางจิตใจ

ที่ ๖ ด้านการเมืองและการบริหาร

มุ่งเน้นความโปร่งใส การตรวจสอบได้ ประสิทธิภาพขององค์กรภาครัฐ และความร่วมมือขับเคลื่อน

SDG ๑๖: สังคมสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง (มิติการบริหาร)

เป้าประสงค์ ๑๖.๕: ลดการทุจริตและการรับสินบนทุกรูปแบบลงอย่างมีนัยสำคัญ

ตัวชี้วัด ๑๖.๕.๑: สัดส่วนของบุคคลที่เคยถูกเรียกหรือยอมจ่ายสินบนแก่เจ้าหน้าที่รัฐ

เป้าประสงค์ ๑๖.๖: พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

ตัวชี้วัด ๑๖.๖.๑: รายจ่ายจริงของรัฐบาลเปรียบเทียบกับงบประมาณที่ได้รับอนุมัติในตอนแรก

SDG ๑๗: ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ๑๗.๑๗: สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๗.๑: จำนวนเงินทุนที่จัดสรรสำหรับหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

ตารางวิเคราะห์ความเชื่อมโยงประเด็นการพัฒนา กับเป้าหมาย SDGs

ประเด็นการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง	เป้าหมายหลัก (SDGs Goals)	เป้าประสงค์ (SDGs Targets)
ประเด็นการพัฒนา ๑ ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	SDG ๖ การจัดการน้ำและสุขาภิบาล	**๖.๑** บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้
	SDG ๗ พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้	**๗.๑** สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานที่ทันสมัย เชื่อถือได้ ในราคาที่ซื้อหาได้
	SDG ๙ อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน	**๙.๑** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความต้านทานรับการเปลี่ยนแปลงได้
	SDG ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	**๑๑.๒** จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย จ่ายได้ และยั่งยืนสำหรับทุกคน
ประเด็นการพัฒนา ๒ ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	SDG ๘ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ	**๘.๕** บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
		๘.๙ ออกแบบและนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น

	SDG ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน	**๑๒.b** พัฒนาและนำเครื่องมือไปใช้เพื่อติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ๓ ด้าน การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และกีฬา	**SDG ๔** การศึกษาที่เท่าเทียมและมีคุณภาพ	**๔.๔** เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน
		๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน
	SDG ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	**๑๑.๔** เสริมความพยายามในการปกป้องและพิทักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก
ประเด็นการพัฒนา ๔ ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	**SDG ๑๓** การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	**๑๓.๓** พัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถในเรื่องการลดผลกระทบ
	SDG ๑๕ ระบบนิเวศบนบก	**๑๕.๑** สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ๕ ด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน	**SDG ๑** การขจัดความยากจน	**๑.๓** ดำเนินการให้มีระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมสำหรับทุกคน
	SDG ๑๖ สังคมสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง	**๑๖.๑** ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
		๑๖.๒ ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง และความรุนแรงทุกรูปแบบต่อเด็ก
ประเด็นการพัฒนา ๖ ด้าน การเมืองและการบริหาร	**SDG ๑๖** สังคมสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง	**๑๖.๕** ลดการทุจริตและการรับสินบนทุกรูปแบบลงอย่างมีนัยสำคัญ
		๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ
	SDG ๑๗ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	**๑๗.๑๗** สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด/ภาค

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน)

๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ด้านการท่องเที่ยวสร้างสรรค์

๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ด้านเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง

๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ด้านการค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า

๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

จุดเด่นและการแบ่งบทบาทตามศักยภาพจังหวัด (Area-based)

- **เชียงราย**: ศูนย์กลางปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดดเด่นด้านการค้าชายแดน โลจิสติกส์สากล และการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
- **พะเยา**: โดดเด่นด้านเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมแปรรูป และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกว้านพะเยา
- **แพร่**: ศูนย์กลางเมืองไม้สัก วัฒนธรรมพื้นถิ่น และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์/ผ้าหม้อห้อม
- **น่าน**: เมืองเก่าที่มีชีวิต โดดเด่นด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมระดับโลก และการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำน่าน

จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดหลักในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน) โดยมีประเด็นการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นความเชื่อมโยงทั้งในระดับกลุ่มจังหวัด ภาค และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) มีรายละเอียดการพัฒนาหลัก ๕ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านการเกษตรเชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรม

- **เกษตรมูลค่าสูง**: ส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับสินค้าเกษตรเชิงสร้างสรรค์
- **สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI)**: มุ่งเน้นการพัฒนาสินค้าเด่นที่มีชื่อเสียง เช่น ชาดอยแม่สลอง และ กาแฟเชียงราย
- **ความยั่งยืน**: ขับเคลื่อนภายใต้แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อเพิ่มมูลค่าภาคเกษตรกรรมแบบเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒. ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

- **ฐานวัฒนธรรมล้านนา**: สร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยยึดอัตลักษณ์และวิถีชีวิตดั้งเดิม
- **ท่องเที่ยวหลากหลาย**: ผลักดันจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพร่วมกับจังหวัดในกลุ่มภาคเหนือตอนบน
- **จุดขายระดับโลก**: ชูศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางศิลปะและธรรมชาติ เช่น วัดร่องขุ่น และ ดอยแม่สลอง

๓. ด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และโลจิสติกส์

- **ระเบียงเศรษฐกิจ**: พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าและโลจิสติกส์ เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน+๖ และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS)
- **เขตเศรษฐกิจพิเศษ**: ใช้ประโยชน์จากตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่เป็นประตูการค้าชายแดน (แม่สาย เชียงแสน เชียงของ)
- **โครงข่ายคมนาคม**: เชื่อมโยงระบบขนส่งทางรางและทางถนนเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภูมิภาค

๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- **ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ**: จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความสมบูรณ์และยั่งยืน
- **เมืองน่าอยู่**: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองให้เป็น "เมืองแห่งความสุข สะอาด ปลอดภัย น่ายล"
- **ลดมลพิษ**: มุ่งเน้นการจัดการปัญหาหมอกควันข้ามพรมแดนและฝุ่น PM๒.๕ ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน

๕. ด้านคุณภาพชีวิต ทรัพยากรมนุษย์ และความมั่นคง

- **สังคมสร้างสรรค์**: พัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ปกติและแนวชายแดน
- **ความปลอดภัย**: รักษาความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดน
- **ลดความเหลื่อมล้ำ**: น้อมนำศาสตร์พระราชามาเป็นแนวทางหลักในการสร้างภูมิคุ้มกันและพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดเชียงราย

ประเด็นการพัฒนาที่	ประเด็นการพัฒนาจังหวัดเชียงราย
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑	การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์พื้นถิ่นร่วมสมัย
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒	การส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับสินค้าเกษตรเชิงสร้างสรรค์
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓	การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการค้า การลงทุน และ โลจิสติกส์
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕	การพัฒนาคุณภาพชีวิต และความมั่นคงเพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

<u>วิสัยทัศน์ (Vision)</u>

“เชียงรายเมืองท่องเที่ยวสร้างสรรค์ วิถีถิ่นร่วมสมัย สิ่งแวดล้อมสมดุล มุ่งสู่ความยั่งยืน”

ประกอบด้วย ๖ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับสินค้าเกษตรเชิงสร้างสรรค์ภายใต้แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการค้า การลงทุน การบริการ และโลจิสติกส

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์ และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงเพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยด ารงฐานวัฒนธรรมล้านนา

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากล ในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวทุกรูปแบบ

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว แหล่งพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ บูรณะฟื้นฟูโบราณสถาน ค้นหาแหล่งท่องเที่ยวหรือแหล่งพักผ่อนหย่อนใจแห่งใหม่ และสร้างอัตลักษณ์ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ จัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อย การอ านวยความสะดวก และความปลอดภัย ในแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๑.๕ น าเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสร้าง ความเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับสินค้าเกษตรเชิงสร้างสรรค์ ภายใต้แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ ส่งเสริมและยกระดับสินค้าทางการเกษตร เพื่อบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดเชียงราย **กล**

ยุทธ์ที่ ๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่นให้เกิด ความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ ส่งเสริมกระบวนการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรและยกระดับการผลิตสินค้าชุมชน แบบครบวงจรให้ได้มาตรฐานสากล โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ ๒.๔ เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดเชียงราย

กลยุทธ์ที่ ๒.๕ ใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศเป็นช่องทางในการพัฒนาการผลิต การจำหน่าย การกระจายสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการค้า การลงทุน การบริการ และโลจิสติกส์

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศให้ได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการค้า การลงทุน การบริการในอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชายแดนเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจ ภาคเหนือและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

กลยุทธ์ที่ ๓.๔ ส่งเสริมพัฒนาและเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการภายในบริบทที่เปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ด ารงความสมบูรณ์ และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ขยะมูลฝอย หมอกควันไฟป่า และมลภาวะแบบบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ ส่งเสริมและพัฒนาการใช้พลังงานทางเลือกและพลังงานทดแทน

กลยุทธ์ที่ ๔.๔ เพิ่มจำนวนพื้นที่สีเขียว ปลูกป่าชุมชน และรักษาระบบนิเวศน์ให้เกิดความสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงเพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาโรงเรียนประชาคมอาเซียนในเขต พัฒนาเศรษฐกิจชายแดน

กลยุทธ์ที่ ๕.๓ เสริมสร้าง พัฒนา และส่งเสริมเครือข่ายการศึกษาในท้องถิ่นแบบบูรณาการ

กลยุทธ์ที่ ๕.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพและรายได้

กลยุทธ์ที่ ๕.๕ การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕.๖ พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

กลยุทธ์ที่ ๕.๗ ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

กลยุทธ์ที่ ๕.๘ ส่งเสริม อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิถีถิ่นร่วมสมัย

กลยุทธ์ที่ ๕.๙ ส่งเสริมพัฒนาศูนย์สุขภาวะชุมชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕.๑๐ ส่งเสริมการป้องกัน ควบคุม แก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ ๕.๑๑ รณรงค์ส่งเสริมให้มีการลดอุบัติเหตุและอุบัติภัยในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕.๑๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕.๑๓ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒.๔.ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๑	การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	๑.ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้าระบบระบายน้ำ	จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา	
		๒.พัฒนาระบบจราจร	จำนวนป้ายจราจรที่ได้รับการติดตั้ง	
		๓.พัฒนาระบบไฟฟ้า	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขตไฟฟ้า	
		๔.พัฒนาระบบประปา	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขตประปา	
		๕.พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน	จำนวนสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา	
		๖.จัดวางผังพัฒนาเมือง	การจัดวางผังพัฒนาเมือง	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๑.พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน	จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการประกอบอาชีพ	
		๒.ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๓	การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และการกีฬา	๑. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ	จำนวนประชากรที่รู้หนังสือ	
		๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟูเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการอนุรักษ์	
		๓. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านกีฬา	จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนด้านกีฬา	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๔	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมป้องกันฝุ่นละออง PM ๒.๕	จำนวนต้นไม้ที่ปลูกในที่สาธารณะเพิ่มขึ้น ระบบป้องกันฝุ่นละออง PM ๒.๕	
		๒. ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเทิงน่าอยู่	จำนวนพื้นที่สาธารณที่ได้รับการดูแลบำรุงรักษา (ขุดลอก/กำจัดวัชพืช)	
		๓. บริหารการเก็บขนและการกำจัดขยะ	จำนวนขยะมูลฝอยที่ลดน้อยลง	
		๔. จัดระบบบำบัดน้ำเสีย	จำนวนครัวเรือนที่บำบัดน้ำเสีย	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๕	การพัฒนาด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน	๑. ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้ดีถ้วนหน้า	จำนวนผู้ป่วยในรอบปี	
		๒. สร้างคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน	จำนวนคดีอาชญากรรม/ยาเสพติดในพื้นที่ลดลง	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๖	การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร	๑. ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	
		๒. สร้างความปองดองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและการยอมรับของทุกภาคส่วน	จำนวนข้อร้องเรียน/ร้องทุกในรอบปี	
		๓. พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน	
		๔.ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยและเสรีภาพของประชาชน	จำนวนประชาชนที่ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป	
		๕. พัฒนาคุณภาพและศักยภาพบุคลากรของเทศบาล	จำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงาน	
		๖. ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	จำนวนรายการที่จัดหาวัสดุอุปกรณ์/เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน	

๒.๕.จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	- ก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมทางบก ทางระบายน้ำ ระบบไฟฟ้า และประปาให้ได้มาตรฐาน ทั่วถึง - ประชาชนมีแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค	ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	- ส่งเสริมอาชีพ การค้า การลงทุน และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน						
ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และกีฬา	- ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนในสังกัด - อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น - ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาและการนันทนาการ เพื่อสุขภาพของประชาชน						
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- บริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้อง - ปรับปรุงภูมิทัศน์ รักษาสภาพแวดล้อม แม่น้ำ ลำคลอง และเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเทศบาล						
ด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน	- ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตเทศบาล - พัฒนาคุณภาพชีวิต จัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง						
ด้านการเมืองและการบริหาร	- พัฒนาองค์กรให้บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใสและเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วม - เพิ่มประสิทธิภาพการบริการสาธารณะด้วยระบบดิจิทัล (One Stop Service/E-Service) เพื่ออำนวยความสะดวก						

๒.๖.การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๑	ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	• แผนพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาครัฐ • การขยายตัวของชุมชนเมือง	• ทัศนียภาพเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเดิม (ถนน,ระบายน้ำ) เริ่มชำรุดและรองรับการขยายตัวไม่เพียงพอ • แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและการเกษตรยังแปรปรวนตามฤดูกาล	• **เชิงบวก:** โอกาสยกระดับสู่เมืองศูนย์กลางการคมนาคมเชื่อมต่อชายแดน • **เชิงลบ:** งบประมาณท้องถิ่นถูกใช้ไปกับการซ่อมแซมมากกว่าการสร้างนวัตกรรมใหม่
๒	ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	• นโยบายซอฟต์พาวเวอร์และการท่องเที่ยวเมืองรอง • การค้าชายแดน (เชื่อมโยง สปป.ลาว/จีนตอนใต้)	• เศรษฐกิจพึ่งพาเกษตรกรรมเป็นหลัก รายได้ไม่แน่นอน • แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์/วัฒนธรรมในเวียงเทิงยังไม่ได้รับการโปรโมทหรือดึงดูดใจพอ	• **เชิงบวก:** สามารถชูอัตลักษณ์ ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ • **เชิงลบ:** ขาดแคลนแรงงานเนื่องจากเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
๓	ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และกีฬา	• แนวโน้มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) • การเลือนหายของวัฒนธรรมท้องถิ่น	• จำนวนเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน ลดลงตามโครงสร้างประชากร • ปราชญ์ชาวบ้านและวัฒนธรรมขาดการสืบทอดสู่คนรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ	• **เชิงบวก:** ปรับเปลี่ยนสถานศึกษาเป็นศูนย์เรียนรู้ของคนทุกวัยและลานกิจกรรมสร้างสรรค์ • **เชิงลบ:** เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นเสี่ยงต่อการสูญหายหากไม่มีพื้นที่เชิงประจักษ์ให้เยาวชนเข้าร่วม

๔	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	• วิกฤตการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) • ปัญหาฝุ่นควันข้ามพรมแดน	• เผชิญปัญหาหมอกควันและฝุ่น PM๒.๕ ในช่วงต้นปีอย่างรุนแรง • การจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนยังมีปริมาณสูง	• **เชิงบวก:** เกิดความตื่นตัวในการทำเกษตรปลอดการเผาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว • **เชิงลบ:** ส่งผลเสียต่อสุขภาพประชาชนโดยตรง
๕	ด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน	• การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) • ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (ไซเบอร์/ยาเสพติด)	• สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว • ปัญหายาเสพติดและอุบัติเหตุทางถนนในจุดเสี่ยงของชุมชนยังคงมีอยู่	• **เชิงบวก:** เกิดเครือข่ายจิตอาสาและการดูแลสุขภาพเชิงรุกในชุมชน • **เชิงลบ:** ภาระค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการและการแพทย์สูงขึ้น ท้องถิ่นต้องแบกรับงบประมาณดูแล
๖	ด้านการเมืองและการบริหาร	• การเปลี่ยนผ่านสู่รัฐบาลดิจิทัล (Digital Governance) • กฎหมายการกระจายอำนาจที่เข้มงวดขึ้น	• ประชาชนคาดหวังความรวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้สูงขึ้น	• **เชิงบวก:** เพิ่มประสิทธิภาพการบริการผ่าน E-Service ลดขั้นตอนและเพิ่มคะแนน ITA • **เชิงลบ:** หากบุคลากรปรับตัวตามเทคโนโลยีไม่ทัน จะส่งผลให้การบริการสาธารณะล่าช้า

๒.๗. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	• ก่อสร้าง ปรับปรุง และพัฒนาระบบคมนาคม ขนส่ง ขยายเขตไฟฟ้า และน้ำประปาให้ได้มาตรฐาน • พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค	• ประชาชนได้รับบริการสาธารณูปโภคที่สะดวก ปลอดภัย และทั่วถึงทุกครัวเรือน • ลดปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วมขังในเขตพื้นที่ชุมชน	- กองช่าง
๒	ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	• ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ สนับสนุนเกษตรกรรมยั่งยืน และกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง • ฟื้นฟูและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์	• ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีความมั่นคงในอาชีพ • เทศบาลตำบลเวียงเทิงเป็นที่รู้จัก และมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวมากขึ้น	- สำนักปลัด - กองการศึกษา
๓	ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และกีฬา	• พัฒนาคุณภาพการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนเทศบาลตำบลเวียงเทิงให้ได้มาตรฐาน • อนุรักษ์สืบสานจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น • ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	• เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมีพัฒนาการสมวัย • อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้รับการสืบทอด • ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง	- กองการศึกษา
๔	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	• บริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสียอย่างถูกวิธี • ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มพื้นที่สีเขียว และเฝ้าระวังแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕)	• ปริมาณขยะในชุมชนลดลงและได้รับการกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะ • สภาพแวดล้อมน่าอยู่ มีทัศนียภาพที่สะอาดและปลอดภัยต่อสุขภาพ	- กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๕	ด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน	• จัดสวัสดิการทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส • ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ควบคุมปัญหายาเสพติดและจุดเสี่ยงชุมชน	• ผู้สูงอายุและผู้เปราะบางได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม • ชุมชนมีความสงบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- สำนักปลัด - กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๖	ด้านการเมืองและการบริหาร	• ปรับปรุงระบบการทำงานสู่รัฐบาลดิจิทัล (E-Service) เพื่อความรวดเร็ว • บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม	• การบริการสาธารณะมีความสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส ตรวจสอบได้ • ประชาชนมีความพึงพอใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นสูงขึ้น	- สำนักปลัด

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๓.๑ สรุปภาพรวมของโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวนโครงการ
๑	การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน + ๖ และ GMS	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการค้าการลงทุน การบริการและโลจิสติกส์	เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม	หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวนโครงการ
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยด ารงฐานวัฒนธรรมล้านนา ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับสินค้าเกษตรเชิงสร้างสรรค์ ภายใต้แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการค้า การลงทุน การบริการ และโลจิสติกส์	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยดารงฐานวัฒนธรรมล้านนา ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรม เพื่อยกระดับสินค้าเกษตรเชิงสร้างสรรค์ภายใต้แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการค้า การลงทุน การบริการ และโลจิสติกส์	เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน	หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวนโครงการ
๓	การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและกีฬา	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนา ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงเพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคง เพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์	เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวนโครงการ
๔	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน	หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวนโครงการ
๕	การพัฒนาด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงเพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคง เพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์	เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันการมีสุขภาวะที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย	หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวนโครงการ
๖	การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคง เพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคง เพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์	เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิผล รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ	หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.ในระดับจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวนโครงการ
๖	การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคง เพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคง เพื่อส่งเสริมสังคมสร้างสรรค์		หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
เทศบาลตำบลเวียงเทิง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ประเด็นการพัฒนา	ปี ๒๕๗๑		ปี ๒๕๗๒		ปี ๒๕๗๓		ปี ๒๕๗๔		ปี ๒๕๗๕	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน	๗	๑๙,๔๕๒,๐๐๐	๕	๒,๗๔๐,๐๐๐	๕	๒,๖๕๐,๐๐๐	๒	๑,๓๕๐,๐๐๐	๙	๑๑,๕๗๐,๐๐๐
๒) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๑	๒๕,๐๐๐	๑	๒๕,๐๐๐	-	-	-	-	-	-
๓) การพัฒนาด้านการศึกษ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและกีฬา	๑๓	๙,๕๘๕,๐๐๐	๑๑	๙,๕๐๕,๐๐๐	๑๐	๙,๔๐๕,๐๐๐	๑๐	๙,๔๐๕,๐๐๐	๑๐	๙,๔๐๕,๐๐๐
๔) การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔	๑๑๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐
๕) การพัฒนา ด้านสังคม ความมั่นคง ในชีวิตและทรัพย์สิน	๕	๑๔๕,๐๐๐	๕	๓๐,๐๐๐	๕	๓๐,๐๐๐	-	-	-	-
๖) การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	๒	๕๓๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๓๒	๒๙,๘๔๗,๐๐๐	๒๕	๑๒,๓๙๐,๐๐๐	๒๓	๑๒,๑๗๕,๐๐๐	๑๕	๑๐,๘๔๕,๐๐๐	๒๒	๒๑,๐๖๕,๐๐๐

แบบ ผ.๐๒

บัญชีรายละเอียดโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)
เทศบาลตำบลเวียงเทิง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

๑. ประเด็นการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๑	โครงการก่อสร้างสนามฟุตซอลพร้อมหลังคาคลุม	เพื่อก่อสร้างสนามฟุตซอลพร้อมหลังคาคลุม	ก่อสร้างสนามฟุตซอล ขนาดกว้าง ๒๕ เมตร ยาว ๔๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร และก่อสร้างหลังคาคลุม ขนาดกว้าง ๒๕ เมตร ยาว ๔๕ เมตร สูง ๖ เมตร	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	มีโดมเอนกประสงค์ไว้ใช้งานบริการสาธารณะ	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ.เวียงเทิง ๑๙ หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๘๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๗๒๐ ตารางเมตร	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ.ข้างบ้านนายตา มุงเมือง หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔ เมตร ยาว ๕๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร	-	๑๔๐,๐๐๐	-	-	-	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๔	โครงการติดตั้งป้ายซอย หมู่ ๑	เพื่อติดตั้งป้ายบอกซอย	ติดตั้งป้ายซอย จำนวน ๕๐ ป้าย	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	มีป้ายบอกซอยประชาชนสัญจร สะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ. ข้างบ้านนางศิริพร หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๘๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๗๒๐ ตารางเมตร	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ. ข้างคลองร่องริว หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔ เมตร ยาว ๖๓๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๕๔๐ ตารางเมตร	-	-	-	-	๑,๘๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๗	โครงการก่อสร้างฝายน้ำล้น คลองร่องริว หมู่ ๑	เพื่อกัก เก็บน้ำ ชะลอการไหลของน้ำ	สันฝายกว้าง ๒ เมตร กว้าง ๒๐ เมตร ผนังข้างสูง ๓.๕๐ เมตร	-	-	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐	กัก เก็บน้ำ ได้เพิ่มมากขึ้น	กองช่าง
๘	โครงการปรับปรุงพื้นทางเดิน ข่วงเวียงเทิง ข้างแม่น้ำอิง หมู่ ๑	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ปรับปรุงพื้นบันใดเป็นพื้นทางเดิน กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๐ เมตร จำนวน ๓ จุด	-	-	-	-	๙๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๙	โครงการขยายเขตไฟฟ้ากระแสดับ ซ.๑๒/๑ หมู่ ๒	เพื่อขยายเขตไฟฟ้าให้บ้านเรือนราษฎรได้มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหลังคาเรือน	ติดตั้งสายพาดดับและโคมไฟฟ้าส่องสว่าง ความยาว ๑๒๖ เมตร	๗๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน	กองช่าง
๑๐	โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำรูปตัวยูพร้อมฝาปิด ซ.๑๐ หมู่ ๒	เพื่อระบายน้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กรูปตัวยู ภายในกว้าง ๐.๔๐ เมตร ยาว ๒๔๕ เมตร ลึกเฉลี่ย ๐.๘๐ เมตร	-	๑,๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	น้ำท่วมขังลดลง ได้รวดเร็วขึ้น	กองช่าง
๑๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมวางท่อระบายน้ำ ซ.๑๒/๑ หมู่ ๒	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๓๙ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พร้อมวางท่อระบายน้ำ	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๑๒	โครงการปรับปรุงระบบสถานีสูบน้ำบ้านตั้งข้าว หมู่ ๒	เพื่อปรับปรุงระบบสถานีสูบน้ำบ้านตั้งข้าว	ปรับปรุงระบบสถานีสูบน้ำบ้านตั้งข้าว โดยการปรุบปรุงท่อส่งน้ำ ระยะทาง ๒,๐๐๐ เมตร ปรับปรุงระบบไฟฟ้า โซล่าเซล ฯลฯ	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	เกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอ	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๑๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ. ข้างบ้านนายยุทธ แสงวันดี หมู่ ๑๔	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๓ เมตร ยาว ๒๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๗๕ ตารางเมตร	๕๒,๐๐๐	-	-	-	-	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๑๔	โครงการก่อสร้าถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ.สวนการุณ หมู่ ๑๔	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๕ เมตร ยาว ๑๖๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ ตารางเมตร	-	๖๐๐,๐๐๐	-	-	-	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๑๕	โครงการวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ.สวนการุณ หมู่ ๑๔	เพื่อระบายน้ำท่วมขังให้รวดเร็วขึ้น	วางท่อคอนกรีตเสริมเหล็กท่อกลม ขนาด ๐.๔๐ เมตร พร้อมบ่อพัก ยาว ๒๐๐ เมตร	-	-	๖๐๐,๐๐๐	-	-	น้ำท่วมขังลดลง ได้รวดเร็วขึ้น	กองช่าง
๑๖	โครงการก่อสร้างถนนเพื่อการเกษตร (หนองป่ายาง) หมู่ ๑๔	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๕ เมตร ยาว ๘๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตารางเมตร	-	-	-	-	๓,๐๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑๗	โครงการขยายเขตประปา ซ.๕ หมู่ ๑๔	เพื่อขยายเขตประปาให้ประชาชนมีน้ำใช้อุปโภคบริโภค	ขยายเขตประปา ยาว ๗๐๐ เมตร	-	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีน้ำใช้อุปโภคบริโภค	กองช่าง
๑๘	โครงการปรับปรุงถนนด้วยหินคลุก ซ.สามแยกบ้าน จ.ส.อ.จงอางศึก - บ้านนายจำลอง นุเมฆ หมู่ ๑๔	เพื่อปรับปรุงถนนด้วยหินคลุก ให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวก และปลอดภัย	ปรับปรุงถนนด้วยหินคลุก กว้าง ๔ เมตร ยาว ๓๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ ตารางเมตร	-	-	-	-	๙๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๑๙	โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็ก (สายร้านแป๋ง) หมู่ ๑๕	เพื่อระบายน้ำท่วมขังให้รวดเร็วขึ้น	วางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ท่อขนาด ๑ เมตร และบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๒๘ บ่อ ยาว ๓๐๐ เมตร	๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	น้ำท่วมขังลดลง ได้รวดเร็วขึ้น	กองช่าง
๒๐	โครงการติดตั้งป้ายซอย หมู่ ๑๕	เพื่อติดตั้งป้ายบอกซอย	ติดตั้งป้ายซอย จำนวน ๕๐ ป้าย	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	มีป้ายบอกซอยประชาชนสัญจร สะดวกมากขึ้น	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๒๑	โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก พร้อมขยายไหล่ทาง ซ.๘/๑ หมู่ ๑๕	เพื่อระบายน้ำท่วมขังให้รวดเร็วขึ้น	ก่อสร้างรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ภายในกว้าง ๐.๔๐ เมตร ยาว ๕๐ เมตร ลึกเฉลี่ย ๐.๔๐ เมตร และขยายไหล่ทางคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕๐ ตารางเมตร	-	-	๒๕๐,๐๐๐	-	-	น้ำท่วมขังลดลง ได้รวดเร็วขึ้น	กองช่าง
๒๒	โครงการปรับปรุงถนนแอสฟัลท์ติก ซ. ๘ หมู่ ๑๕	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ปรับปรุงถนนแอสฟัลท์ติก กว้าง ๗ เมตร ยาว ๒๕๐ เมตร หนา ๐.๐๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๗๕๐ ตารางเมตร	-	-	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๒๓	โครงการขยายไหล่ทางคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ. ๒/๒ (๒ ข้างทาง) หมู่ ๒๐	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ขยายไหล่ทางคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ข้างทาง กว้างเฉลี่ย ๑.๕๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๔๐ ตารางเมตร	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๒๔	โครงการขยายไหล่ทาง ซ. ๑/๒ (สาย ข้างบ้านนายอินโพธิ์ อินสาม) หมู่ ๒๐	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ขยายไหล่ทางคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้างเฉลี่ย ๑.๕๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๔๐ ตารางเมตร	-	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๒๕	โครงการปรับปรุงรางระบายน้ำ (ฝาปิดรางระบายน้ำ) ซ.๖/๑ (ข้างบ้านนายชาญชัย - ข้างบ้านนายสมบูรณ์ สารศรี) หมู่ ๒๐	เพื่อปรับปรุงฝาปิดรางระบายน้ำ ซ.๖/๑ ให้สามารถใช้งานได้ดีดังเดิม	ปรับปรุงรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๑ เมตร ยาว ๑๗๐ เมตร	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	รางระบายน้ำได้รับการปรับปรุง	กองช่าง
๒๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ.๗-๘ หมู่ ๒๐	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔ เมตร ยาว ๓๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ ตารางเมตร	-	-	-	๘๕๐,๐๐๐	-	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๒๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซ.๕/๒ หมู่ ๒๐	เพื่อให้ประชาชนมีถนนใช้สัญจร อย่างสะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก กว้าง ๔ เมตร ยาว ๒๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร	-	-	-	-	๗๐,๐๐๐	ประชาชนมีถนนใช้สัญจรสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๒๘	โครงการวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพักและขยายไหล่ทาง ซ.๘ หมู่ ๒๐	เพื่อระบายน้ำท่วมขังให้รวดเร็วขึ้น	วางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาด ๐.๘๐ เมตร ยาว ๒๐๐ เมตร พร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็ก	-	-	-	-	๑,๔๐๐,๐๐๐	น้ำท่วมขังลดลง ได้รวดเร็วขึ้น	กองช่าง
รวม	๒๘	โครงการ		๑๙,๔๕๒,๐๐๐	๒,๗๔๐,๐๐๐	๒,๖๕๐,๐๐๐	๑,๓๕๐,๐๐๐	๑๑,๕๗๐,๐๐๐		

แบบ ผ.๐๒

๒. ประเด็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๑	โครงการส่งเสริมทักษะอาชีพแก่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง	เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการเพิ่มพูนทักษะความชำนาญและประสบการณ์ด้านการประกอบอาชีพและก่อให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชน	กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มคนพิการ จำนวน ๕๐ คน	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	-	-	-	ผู้เข้าร่วมโครงการได้เพิ่มพูนทักษะสามารถนำไปต่อยอดในการประกอบอาชีพได้ ฯลฯ	สำนักปลัด
รวม	๑	โครงการ		๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	-	-	-		

แบบ ผ.๐๒

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการศึกษ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและกีฬา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๑	โครงการอาหารกลางวัน	เพื่อให้เด็กได้รับสารอาหารครบ ๕ หมู่	เด็กนักเรียน โรงเรียนเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) และโรงเรียนวัดพระเกิดคงคาราม	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	๗,๐๐๐,๐๐๐	เด็กได้รับสารอาหารครบ ๕ หมู่	กองการศึกษา
๒	โครงการจัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ	เพื่อจัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ	เด็กในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลเวียงเทิงและตำบลใกล้เคียง	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	เด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้น	กองการศึกษา ม.๑
๓	โครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้	เพื่อให้นักเรียนมีวิธีการเรียนรู้ของตนเอง เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น	นักเรียนและคณะครูบุคลากรโรงเรียนเทศบาลตำบลเวียงเทิง จำนวน ๑๘๔ คน	๓๐,๐๐๐	-	-	-	-	นักเรียนสนใจแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ รอบตัว	กองการศึกษา ร.ร.
๔	โครงการกิจกรรมเข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางวิชาการ	เพื่อพัฒนาศักยภาพคุณภาพในการจัดการศึกษา คณะผู้บริหาร คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน	คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียน มีส่วนร่วมในการแข่งขันทักษะวิชาการ ระดับอำเภอ ระดับภาคเหนือ และระดับประเทศ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-	ครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการศึกษา	กองการศึกษา ร.ร.

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๕	โครงการกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัยกีฬาสีภายในโรงเรียน	เพื่อให้นักเรียนทุกคน มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	ผู้บริหาร ผู้ปกครอง คณะครู และนักเรียนโรงเรียนเทศบาลตำบลเวียงเทิง จำนวน ๓๐๐ คน	๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการเล่น ได้แสดงออกถึงกิจกรรม กีฬาในสิ่งที่ตนเองชอบและถนัด มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	กองการศึกษา ร.ร.
๖	โครงการกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัยการทัศนศึกษา	เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา	นักเรียนโรงเรียนเทศบาลตำบลเวียงเทิงเข้าร่วมกิจกรรมทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	เด็กนักเรียนเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา	กองการศึกษา ร.ร.

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๗	โครงการส่งเสริมและอนุรักษ์การหล่อเทียนเนื่องในเทศกาลเข้าพรรษา	เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์การหล่อเทียนเนื่องในเทศกาลเข้าพรรษา	เยาวชน ประชาชนทั่วไป	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	เยาวชนประชาชนทั่วไปเห็นคุณค่าอนุรักษ์การหล่อเทียนเนื่องในเทศกาลเข้าพรรษา	กองการศึกษา
๘	โครงการจัดงานประเพณีแข่งขันเรือพาย	เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังจิตสำนึก อนุรักษ์แม่น้ำลำคลอง ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมรักษาสืบทอดประเพณีอันดีของท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งและความสมัครสมานสามัคคี ส่งเสริมการออกกำลังกาย ฯลฯ	ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง และในพื้นที่ใกล้เคียงอำเภอเทิง รวมถึงนักท่องเที่ยวอำเภออื่นที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่และผู้สัญจร	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	ชุมชนในเขตเทศบาลอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น	๑.กองการศึกษา ๒.อบจ.เชียงราย
๙	โครงการจัดงานประเพณีสืบชะตาแม่น้ำอิง	เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น	ชุมชนในเขตเทศบาล จัดทำพิธีการสืบชะตาแม่น้ำอิงตามวิถีท้องถิ่นล้านนา	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	ชุมชนในเขตเทศบาลอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น	กองการศึกษา ม.๑๔

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑๐	โครงการจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬาสัมพันธ์เทศบาล	เพื่อให้ชุมชนในเขตเทศบาลตระหนักถึงความสำคัญในการออกกำลังกาย	เยาวชน ประชาชนในเขตเทศบาล	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ชุมชนในเขตเทศบาลตระหนักถึงความสำคัญในการออกกำลังกาย	กองการศึกษา
๑๑	โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมสืบสานประเพณีสรงน้ำพระธาตุจอมจ้อ อำเภอเทิง (หนึ่งในพระธาตุเก้าจอมของจังหวัดเชียงราย)	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์บำรุงรักษาศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	เยาวชน ประชาชนทั่วไป	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	มีศิลปะวัฒนธรรมจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อไป	กองการศึกษา ม.๒๐
๑๒	โครงการสรงน้ำพระธาตุศรีมหาโพธิ์	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์บำรุงรักษาศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	เยาวชน ประชาชนทั่วไป	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	มีศิลปะวัฒนธรรมจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อไป	กองการศึกษา ม.๒๐

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๑๓	โครงการจัดงานวันลอยกระทง	เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์บำรุงรักษาศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประชาชนในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลเวียงเทิง	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	มีศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้คนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อไป	กองการศึกษา ม.๒
รวม	๑๓	โครงการ		๙,๕๘๕,๐๐๐	๙,๕๐๕,๐๐๐	๙,๔๐๕,๐๐๐	๙,๔๐๕,๐๐๐	๙,๔๐๕,๐๐๐		

แบบ ผ.๐๒

๔. ประเด็นการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๑	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า	เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า	พื้นที่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลเวียงเทิง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวินและทรัพย์สิน	สำนักปลัด ม.๒๐
๒	โครงการจัดการน้ำเสียในชุมชน	เพื่อจัดการน้ำเสียในชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง	ครัวเรือน สถานประกอบกิจการ และตลาด จำนวน ๒,๘๘๑ ครัวเรือน	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการน้ำเสียในครัวเรือนและสามารถจัดการน้ำทิ้งจากครัวเรือนได้อย่างถูกต้อง	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๓	โครงการส่งเสริมคัดแยกขยะต้นทาง	๑.เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนสามารถการคัดแยกขยะต้นทางที่สามารถสร้างรายได้ในครัวเรือนและชุมชนได้ ๒.ชุมชนมีภาชนะรองรับมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ (ขยะรีไซเคิล) ๓. เพื่อลดปริมาณขยะก่อนนำเข้าสู่กระบวนการกำจัด	ครัวเรือน จำนวน ๒,๘๘๑ ครัวเรือน มีภาชนะรองรับมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่(ขยะรีไซเคิล)	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑.ประชาชนสามารถคัดแยกขยะต้นทางและสามารถสร้างรายได้ในครัวเรือนและชุมชน ๒.ชุมชนมีภาชนะรองรับมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ (ขยะรีไซเคิล) ๓.สามารถลดปริมาณขยะต้นทางก่อนนำเข้าสู่กระบวนการกำจัดได้	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๔	โครงการบ้านน่าอยู่ สิ่งแวดล้อมดี ชีวีปลอดโรค	เพื่อรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนมีการพัฒนาและทำความสะอาดบ้านตามหลักสุขาภิบาล และเพื่อป้องกันหรือลดการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่เทศบาลตำบลเวียงเทิง	ครัวเรือนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง	๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	ประชาชนมีการพัฒนาและทำความสะอาดบ้านตามหลักสุขาภิบาล และสามารถป้องกันหรือลดการเกิดโรคไข้เลือดออกในพื้นที่	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
รวม	๔	โครงการ		๑๑๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐		

แบบ ผ.๐๒

๕. ประเด็นการพัฒนาด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๑	โครงการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	เพื่อเพิ่มศักยภาพอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวน ๕๐ คน	๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) มีความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด
๒	โครงการป้องกันภัยภายในเขตเทศบาล	เพื่ออบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและระงับภัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเกินภัยพิบัติ	ประชาชน เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่น และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง จำนวน ๖๐ คน	๑๕,๐๐๐	-	-	-	-	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติเมื่อประสบภัยได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๓	โครงการให้ความช่วยเหลือประชาชนด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต	เพื่อเป็นการส่งเสริมหรือช่วยเหลือบุคคล ให้สามารถเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขในสังคม	ประชาชนที่ประสบปัญหาได้รับความเดือดร้อน หรือผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐตามมติคณะรัฐมนตรี ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	-	-	ประชาชนได้รับการส่งเสริมหรือช่วยเหลือบุคคล ให้สามารถเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขในสังคม	สำนักปลัด
๔	โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ	เพื่อสร้างเสริมสุขภาพกาย สุขภาพจิต การดูแลสุขอนามัยตนเองให้กับผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะ ก่อให้เกิดความสามัคคี ขวัญและกำลังใจที่ดีในกลุ่มผู้สูงอายุ	ผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๘๐ คน ประกอบด้วย ผู้สูงอายุในศูนย์การเรียนรู้ผู้สูงวัย เทศบาลตำบลเวียงเทิง ผู้บริหาร, สมาชิกสภาเทศบาล , เจ้าหน้าที่ของเทศบาล และจิตอาสา	๖๐,๐๐๐	-	-	-	-	ผู้สูงอายุมีความรู้ด้านสุขภาพและสามารถดูแลสุขภาพตนเองได้	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แบบ ผ.๐๒

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๕	โครงการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก	เพื่อป้องกันหรือลดการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่เทศบาลตำบลเวียงเทิง	ลดอัตราการเกิดและแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลเวียงเทิง จำนวน ๕ หมู่บ้าน	๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	สามารถป้องกันหรือลดการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่เทศบาลตำบลเวียงเทิง	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
รวม	๕	โครงการ		๑๔๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	-	-		

แบบ ผ.๐๒

๖. ประเด็นการพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๗๑ (บาท)	๒๕๗๒ (บาท)	๒๕๗๓ (บาท)	๒๕๗๔ (บาท)	๒๕๗๕ (บาท)		
๑	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และประชาชน	เพื่อจ่ายเป็นค่าอบรมและศึกษาดูงานของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และประชาชน	คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล พนักงานครูเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และประชาชน	๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ผู้เข้ารับการอบรมและศึกษาดูงาน มีความรู้และทักษะในการทำงานมากขึ้น	สำนักปลัด
๒	โครงการอบรมป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการปฏิบัติงาน	เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการปฏิบัติงาน	อบรมป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการปฏิบัติงาน	๓๐,๐๐๐	-	-	-	-	ไม่มีการทุจริตในการปฏิบัติงาน	สำนักปลัด
รวม	๒	โครงการ		๕๓๐,๐๐๐	-	-	-	-		